

DZIEŃ POMORSKI

BEZPARTYJNE PISMO CODZIENNE

Najnowszy numer liczy 8 str.

Naczelny Redaktor przyjmuje codziennie od godz. 12-2 w pol. Rekopis w Redakcja nie zwraca

Wydawca: Pomorska Spółdzielnia Wydawnicza

Konto czekowe P. K. O. Nr 160-315

Cena numeru w Toruniu i na prowincji gr. 20

Redakcja Administracja: Toruń, Szeroka 11

Tel. Redakcji dzienny 402, nocny 211
Telefon Administracji 286

Oddziały: Gdańsk, Kaszubski Rynek 21, tel. 214-94 — Gdynia, ul. 10 lutego, tel. 15-44 — Grudziądz, ul. Sienkiewicza 9, tel. 442. Wejherowo, ul. Gdańska 4, tel. 64, — Bydgoszcz, ul. Mostowa 6, tel. 22-18, — Inowrocław, ul. Marsz. Piłsudskiego 4a, tel. 602.

Rok IV.

Toruń, wtorek 30 sierpnia 1932

Nr. 198

Polak pierwszym lotnikiem świata! Por. Żwirko zwyciężył w międzynarodowym rajdzie lotniczym

Berlin 29. 8. (PAT). Start samolotów turystycznych do lotu wycieczkowego w rajdzie lotniczym dookoła Europy rozpoczął się wczoraj z lotniska w Staacken o godz. 15. Pierwszy startuje Żwirko o godz. 15,15, który w 3 minuty potem przeleciał nad Tempelhof, kierując się w stronę Frankfurtu nad Odrą. Nad Frankfurtem Żwirko przeleciał o godz. 15,42 37 sek. Lotnik niemiecki Poss wystartował o godz. 15,20, Hirth — 15,21, Morsik — 15,26 i ajan — 15,40, Karpiński — 15,40 i 30 sek., Ledgond — 15,44.

Berlin 29. 8. O GODZ. 16,41 ŻWIRKO PRZERWAŁ WSTĘP NA MECIE JAKO PIERWSZY. W parę minut potem przyleciał Morsik, który ze Staacken startował o godz. 5,26.

Berlin 29. 8. (PAT). O godz. 17,45 kierownictwo rajdu komunikuje ostateczne wyniki tymczasowej punktacji, ustalając ŚWIETNE ZWYCIĘSTWO POR. ŻWIRKI, KTÓRY OSIĄGNĄŁ 461 PUNKTÓW. Drugie miejsce zajęli Niemcy Poss i Morsik po 458 pkt.

Berlin 29. 8. (PAT). Według ostatecznych obliczeń zwycięzcą na międzynarodowych zawodach samolotów turystycznych został por. Żwirko, osiągając 461 pkt. i dystansując wszystkich swoich współzawodników. W ten sposób PUHAR PRZECHODNI DOSTAJE SIĘ AEROKLUBOWI POLSKIEMU, KTÓRY ZORGANIZUJE NASTĘPNE ZAWODY EUROPEJSKIE. Jak wiadomo, trzykrotne zwycięstwo uprawnia dany kraj do zachowania pucharu. Niemcom nie udało się zatrzymać mimo dwukrotnego zwycięstwa w latach poprzednich.

Berlin 29. 8. (PAT). Czas lądowania lotników: Żwirko — godz. 16,42 i 1 sek., Morsik — 16,43,24, Poss — 16,44,31, Hirth — 16,43 i 43 sek., Fretz — 16,50,43, Karpiński — 17,06 i 39 sek., Bajan — 17,07,16.

Berlin 29. 8. (PAT). Według ostatecznych danych wyniki zawodów przedstawiają się następująco: Żwirko 461 pkt., Morsik i Poss po 458, Fretz — 452, Cuno — 447 Sideman — 447 Stein — 443, Luser — 437, Bajan — 433, Kalla — 428, Pasewaldt — 424, Osterkampff — 416, Marienfeld — 375.

Triumf Polski w obliczu tłumów

Berlin 29. 8. (Pat). Na olbrzymim lotnisku w Tempelhof nieprzejrzane tłumy publiczności oczekiwały już od godzin południowych z najwyższym napięciem wyników rajdu. Ilość widzów obliczają na 50.000 osób.

Żwirko ciągle był na czele, ale bardzo ścigany przez faworytów niemieckich Possa, głównie zaś Morsika, którzy szli w szalonym tempie.

Na ostatniej stacji kontrolnej 95 km. od Berlina wyciąg przybrał najwyższe tempo. Publiczność z zapartym tchem wypatrywała w kierunku południowym zjawienia się samolotów. Walka między górnopłatowcem polskim a niemieckim dolnopłatowcem osiągnęła na tym odcinku punkt kulminacyjny.

O godz. 16.40 na horyzoncie ukazał się

Heriot jedzie do Jersey

Sztokholm 29. 8. (PAT). O godz. 10 rano poseł francuski w Szwecji Gausson złożył oficjalną wizytę na pokładzie.

Paryż 29. 8. (PAT). Heriot w towarzystwie Chantempsa wyjechał do Havru skąd uda się okrętem do Jersey gdzie będzie podejmowany przez Herberta Samuela. Powrót Heriota ma nastąpić we czwartek.

mały punkt. Był to górnopłatowiec Żwirki, który w przepięknym tempie z szybkością 215 km. szedł bokiem do lotniska, potem pod kątem prostym zawrócił na metę i opuścił się niżej o godz. 16,42, a po przejściu mety, strzeżliwszy raz jeszcze w górę, wylądował gładko.

Wysiadającego z samolotu por. Żwirkę publiczność powitała owacyjnie. Kolonja polska w Berlinie z członkami poselstwa na czele wręczyła lotnikowi polskiemu kwiaty.

Z kolei jeden po drugim lądowały potem maszyny polskie, idące w przepięknej formie.

„Jeszcze Polska nie zginęła“

Berlin 29. 8. (Pat). Żwirko w otoczeniu jury udał się po ogłoszeniu wyników na wysoko zbudowaną estradę. Po obu stronach zwycięzcy stanęli niemieccy faworyci Poss i Morsik.

Przemówienie do nich wygłosił mjr. Kehler prezes aeroklubu niemieckiego który z uznaniem wyraził się o lotnikach, biorących udział

w międzynarodowych zawodach, podkreślając przedewszystkiem wyczyn zwycięzcy por. Żwirki i bezpośrednio po nim następujących Morsika i Possa.

Z kolei orkiestra odegrała hymn narodowy polski, którego cała zebrana publiczność wysłuchała wśród ciszy i miłczenia, stojąc z odsłoniętymi głowami. Odegrano następnie dwu-

rotnie hymn niemiecki, czeskosłowacki i francuski. Wśród nieustających owacji pod krzyżowym ogniem fotografów i aparatów filmowych Żwirko wsiadł następnie do samochodu w towarzystwie attache wojskowego w Berlinie majora Szymańskiego i udał się do hotelu.

Tutejsi fachowcy z wielkim uznaniem pod nosili zasługi konstruktorów górnopłatowca polskiego, szczególnie owacyjne witano jednego z konstruktorów, obecnego na lotnisku, który był prawą ręką w czasie lotu por. Żwirki inż. Wigurę.

(o) Berlin 29. 8. (tel. wł.)

Francuzcy lotnicy musieli wyczołgać się z ostatniej konkurencji challenge'u gdyż zdobyli za mało punktów, aby konkurować z Polakami i Niemcami.

Gdy nad rzeszami niemieckimi lotników całą noc poprzedzającą ostateczną imprezę pracowały brygady robotników fabryk lotniczych, w maszynach polskich nic nie zmieniono poprawiając tylko gdzieś tam to i owo.

Berlin 29. 8. (PAT). Zdobyty przez por. Żwirkę, jako nagrodę, artystycznie wykonany puchar przechodni jest wartości 20.000 franków. Zwycięzca otrzymuje poza tem nagrodę w wysokości 100.000 franków. Druga nagroda jest w wysokości 50.000 franków, trzecia 25.000 fr., czwarta 13.000 franków.

Żwirko nauczył się latać w wojsku polskim

(o) Berlin, 29. 8. (tel. wł.) Zaraz po swem zwycięstwie do megafonu radja berlińskiego przemawiał zwycięzca challenge'u por. Żwirko podkreślając, że w wojsku polskim nauczył się latać, a to co pisze o nim prasa niemiecka, jakoby przedtem służył w armji niemieckiej, to nie prawda, gdyż nie tylko nie był niemieckim żołnierzem, ale nie umie ani słowa po niemiecku.

Proces 13-tu członków O. W. P. o zajęcia na Złocie Sokołów w Gdyni

Dziś, w poniedziałek, dn. 29 bm. o godz. 10 rano Sąd Okręgowy ze Starogardu na sesji wyjazdowej w Gdyni rozpoczyna proces przeciwko członkom O. W. P. o zajęcia podczas Złota Sokołów w dn. 10 lipca rb.

Na ławie oskarżonych zasiada 13 osób: Wacław Ciesielski redaktor „Pielgrzyma”, Bernard Pieper korespondent „Słowa Pomorskiego”, Alojzy Sobczak, Jan Stanisławski, Edward Kąkol, Stanisław Kaldunski, Tomasz Rogala, Jan Hoffman, Józef Naszow, Paweł Łomnitz, Alfons i Adam Samplawscy i Franciszek Szopiński.

Z pośród wszystkich oskarżonych jeden tylko Rogala odpowiadał z wolnej stopy (prawdopodobnie ze względu na swój podeszły wiek), a reszta znajdowała się w więzieniach śledczych w Wejherowie, Starogardzie i Kartuzach.

Akt oskarżenia, spisany na 14 stronach maszynowego pisma, zarzuca im przestępstwa z §115 k. k. w cz. I, II i III, § 185 k. k. i 195 k. k.

Świadców będzie przesłuchanych około 50, z których mniejwięcej połowa przypada na stronę oskarżającą.

Oskarżonych będzie broniło prawdopodobnie 12 adwokatów.

Jak już o tem informowaliśmy naszych czytelników, Stronictwo Narodowe chce nadać procesowi formę wielkiej sprawy politycznej, czego dowodem, że do Gdyni zjechali przedstawiciele wszystkich niemal większych dzienników tego stronnictwa, t. zw. „kontrolerzy” ruchu O. W. P. na Pomorzu i starsi działacze polityczni z ks. sen. Boltem na czele.

Groźba strajku w Gdyni

Robotnicy portowi żądają umowy zbiorowej

Dziś, w poniedziałek w porcie gdynińskim ma wybuchnąć strajk robotników portowych. W chwili oddawania numeru na prasę trwają jeszcze rokowania między Związkiem Zawodowym Robotników Portowych a przedstawicielami armatorów. O ile konferencja nocna nie da pozytywnych wyników strajk wybuchnie.

Zatarg ma podłoże ekonomiczne: Zw. Zaw. Rob. Port. wysuwa żądanie zawarcia umowy zbiorowej, a armatorzy nie chcą uwzględnić

tego żądania.

W interesie ogółu leży aby sprawa została załatwiona polubownie i aby nie dopuszczono do strajku w porcie, to też nie wątpimy, że obie strony wykażą w tej mierze jaknajwięcej dobrej woli i ruch w porcie gdynińskim nie ustanie.

Jak nam donoszą w ostatniej chwili onegdaj robotnicy już zaprzestali załadowywać S. S. Chorzów, który z tego powodu nie opuścił portu w oznaczonym czasie.

Niemiecka mniejszość narzędziem walki

Na marginesie procesu „Volkssportu” w Brnie Morawskim

W Brnie Morawskim w Czechosłowacji rozpoczyna się znamieny proces niemieckiej organizacji czeskosłowackiej „Volkssport”. Organizacja ta została rozwiązana w dniu 22 lutego rb. zarządzeniem czeskosłowackiego ministerstwa spraw wewnętrznych, przyczem jako powody podano fakt, że pod płaszczykiem organizacji sportowej uprawiał „Volkssport” robotę polityczną i był właściwie ukrytą organizacją polityczną.

Na marginesie rozpoczynającego się procesu „Volkssportu” warto zauważyć, że sprawa ta nie jest bynajmniej odosobniona. Powtarzające się w różnych krajach Euro-

py procesy przeciwko mniejszościowym organizacjom niemieckim, rzucają światło na cel, jaki mniejszości niemieckiej we wszystkich krajach przyswieca.

We Francji np., gdzie dzięki brakowi traktatów specjalnych i zobowiązań z nich wypływających, nie mają organizacje mniejszościowe takiego nieograniczonego pola do rozwoju, jak gdzieindziej, występują obywatela francuscy narodowości niemieckiej pod płaszczykiem separatystów alzackich. — Tę samą ciekawą robotę i rękę widać było w niedawnych zajściach z Flamandczykami w Belgji.

Delegat Litwy do Ligi Narodów przy

dyskusji nad sprawą Klajpedy scharakteryzował dosadnie działalność mniejszości niemieckiej na tem terytorjum.

Pojawiające się w ten sposób używanie przez Niemcy mniejszości narodowych do roboty antypaństwowej poza granicami, od biera zupełnie wartość polityce obrony praw mniejszości, którą Niemcy nawiązuje wygrywając dla swoich celów państwowych. Staje się bowiem wówczas mniejszość narodowa narzędziem walki i to walki niedozwolonej, bo polegającej na wtrąceniu się w sprawy wewnętrzne państw obcych.

Komiczne próby „pociechy”

Tragedją ludzi, którzy przed majem 1926 r., w okresie przerwania sejmokracji i uzależnienia władzy wykonawczej od spółki asekuracyjnej kilkunastu wielmożów partyjnych, mieli bezpośredni wpływ na losy państwa, jest nietylko utrata władzy. Tragedją ich jest również i to, że od przeszło 6-ciu lat muszą przypatrywać się, jak rozumnie, zapobiegliwie i konsekwentnie rozwija się aparat działawczy w państwie, — jak Obóz, który po maju 1926 przyjął na siebie odpowiedzialność za losy państwa, daje sobie radę zarówno w dziedzinie zewnętrznej — politycznej, jak i wewnętrznej — politycznej, zarówno w sferze spraw gospodarczych, jak i społecznych. A wszystko to dzieje się... bez nich, bez ludzi, którzy do maja 1926 zonglowali sprawami państwa.

Zwłaszcza w ostatnich latach, gdy światowe przesilenie ekonomiczne i finansowe spowodowało tak wielkie spustoszenia i naraziło na tak dojmujące wstrząsy najsilniejsze państwa, gdy na tle bezrobocia, spadku stopy życiowej, zmniejszonej siły nabywczej ludności, utrudnień w wymianie towarów itd. wszędzie niemal dochodzi do katastrofalnych następstw, — postawa i sytuacja Polski jest zgoła inna. Środki zapobiegawcze, stosowane przeciw naporowi kryzysu, wydadają konkretne rezultaty, — oporność wobec następstw przesilenia stale się zwiększa.

To właśnie stanowi w stosunku do opozycji główny czynnik, pozbawiający ją wszelkiego pozytywnego wpływu. To wytrąca z jej rąk oręż — i to wreszcie sprawia, że żądło, któremu opozycja wciąż zresztą stara się „kluć”, ma w sobie już zupełnie pozbawiony już siły trującej.

Cóż więc tej „nieszczęsniej”, a w walce z Obozem rządowym skonfederowanej opozycji endecko-socjalistycznej, pozostaje więcej jak... słowa, słowa, słowa, puste dźwięki, mające „przekonać” resztki zwolenników partyjnych? Czemże się mają pocieszać pp. przywódcy partyjni, gorzkniejący na widok tej polskiej rzeczywistości, które stale kłam zadaje ich krakaniom i czarnowidztwu?

Pocieszenie się, że „tuż — tuż” „skończy się” czy też „ulegnie likwidacji” okres rządów pomajowych — oddawna już należy do lamusa tych „przepowiedni”, które gdzieś w cieniu butwieją i gniją... Pocieszenie się, że „wewnętrzna spoiwość Obozu prorządowego nie wytrzyma próby życia”, jak również i spekulacja na „rozkruszenie się” tej spoiwości, — zawiodły na całej linii również.

„Cóż więc zostało z tych lat...”, pamioty przywódcy partyjni?

Została jeszcze zabawna, niekoniecznie nawet zgrabna, a napewno bezskuteczna próba „pocieszenia” siebie i swych topniejących szeregów twierdzeniem, jakoby to wszystko, co obecnie realizuje w Polsce Obóz prorządowy, miało być „właściwie”... wyceleniem w życie tych hasel, które „oddawna już” (!) wysuwała „opozycja”.

Łatwo zgadnąć kto jest autorem tej pięknej opowiadki. Stronictwo Narodowe nie byłoby chyba Stronictwem Narodowym, gdyby nie skłoniło jej na wzór innych w tym guście opowiadek, jak np. na wzór bajeczki o swych przedwojennych i wojennych dążnościach „niepodległościowych”, o swej przedwojennej i wojennej „wyłącznej pracy” na Ziemiach Zachodnich Rzplitej itp.

Nic dziwnego przeto, że z takim właśnie „twierdzeniem” wyruszył teraz jeden z coraz bardziej gasnących „wodzów” Str. Narodowego, imci-pan poseł Stroński. Wywody jego na ten temat, ogłoszone ostatnio na łamach partyjnej prasy, dałyby się streścić w następującej tezie: — „punktem wyjścia” (a więc zapewne i podstawą), skąd wywodzi się zarówno polityka zewnętrzna i wewnętrzna, jak polityka gospodarcza i społeczna Obozu prorządowego są „poglądy Str. Narodowego”.

Cóż można na to p. Strońskiemu odpowiedzieć więcej, niż to, że trzymające się go „wolne żarty” są... kiepskie i mało dowcipne. Szczera wesołość, jaka musi każdego rozumnego człowieka w Polsce opanować po przeczytaniu tej naiwnej bajeczki, wywołana jest napewno nie jej treścią, lecz: komizmem osoby p.

Strońskiego, który się jej wypisywaniem doszczętnie ośmiesza.

Całe to bowiem „narodowe” twierdzenie nietylko traci „najwykłęszą sofistyką, ale również i stuprocentowo rozmija się z prawdą. Czyż można bowiem wyobrazić sobie silniejsze przeciwieństwo, niżli to, które zachodzi między t. zw. „narodowym” sposobem myślenia tj. między sumą poglądów rodzimego wstecznictwa, — wytycznymi, któremi odchwili, gdy na gruzach państw zaborczych powstało państwo polskie, kieruje się Obóz, obecnie odpowiedzialny za przyszłość państwa?

Spójrzmy na te „poglądy narodowe”, które p. Stan. Stroński uznaje za „właściwość duchową” swej partji, twierdząc, że „służą” one obecnie Obozowi prorządowemu.

P. Stroński powiada, że „poglądem obozu narodowego było żądanie oszczędnego budżetu”... Ze zgrozą wspomina całe społeczeństwo te koszarne czasy, kiedy „narodowi” ministrowie skarbu mieli sposobność wprowadzać w czyn ten „pogląd”. Były to czasy, w których skarb był dojną krową, służącą każdej z osobna partji, tworzącej wielostronniczą „wię-

kość sejmową”. Były to czasy kiedy rozdymano budżet, byle tylko kaptować sobie wyborców, — czasy, kiedy nieszczęsny referent budżetowy w centrali skarbowej musiał ulegać podszeptom każdego z osobna z pośród „tuzów” sejmokracji.

Z tym właśnie „poglądem” na „oszczędności budżetowe” zerwał Obóz pomajowy. Jaki to dało rezultat — ogólnie wiadomo. Podczas gdy we Francji, Niemczech, Anglii, Stanach Zjednoczonych i t. d. deficyty budżetowe sięgają astronomicznych cyfr i obracają się w wymiarach miliardowych niedoborów, — w Polsce mimo wciąż jeszcze pogłębiający się kryzys gospodarczy, hasło równowagi daje się realizować, i niedobór może być pokrywany rezerwami, zgromadzonymi z wczasu przerw w okresie pomyślności gospodarczej.

Nie inaczej ma się rzecz i z drugim rzekomym „poglądem narodowym”, który jakoby „przejął” Obóz obecnie rządzący. Powiada p. Stan. Stroński, że „poglądem obozu narodowego było stosowanie wobec mniejszości narodowych prawa”. Lecz tu również niedawna przeszłość zadaje kłam temu twierdzeniu.

Wszyscy w Polsce przypominają sobie czasy, kiedy cały wysiłek „narodowych” działaczy streszczał się w tem, aby wobec mniejszości stosować nie: prawo obywatela, a — prawo gwałtu. Czyż z ust „miarodajnych” osobistości Str. Narodowego i O. W. P. mało padło enuncjacji o „konieczności”... odbierania praw mniejszościom? To zaś nie przeszkadzało zresztą wcale intymnym handelkom, uprawianym przez różnych pp. Stanisławów Grabskich właśnie z mniejszościami po to, by ich głosy kupować dla klecenia i klejenia przygodnych „większości parlamentarnych”...

Czyż mamy dalej cytować „poglądy” p. Stan. Strońskiego? Chyba dwa powyższe przykłady starczą na wykazanie całej lichoty tego równie absurdalnego, jak i mimowolną śmiesznością przepojonego stawiania sprawy.

Nie, nie, — w ten sposób p. Stroński nie „pocieszy” swych topniejących szeregów, nie ukoi zniecierpliwienia zgorzkniałych kandydatów na dygnitarstwa. Obóz nasz, który w poczuciu swej dziejowej odpowiedzialności właśnie w maju 1926 r. zasadniczo odgrodził się od „poglądów” bankrutów rządów partyjnych, — Obóz nasz przeprowadzi państwo poprzez trudności kryzysowe, nie zwracając nawet uwagi na bezsilne „próby” i „kłęśliwości” pogrobowców zlikwidowanej na szczęście sejmokracji.

Niemiecki nadczłowiek i polski człowiek

Bestjałskie zabójstwo robotnika Piecucha w Bytomiu, które stało się powodem niezwykłego zaostrzenia stosunków wewnętrznych w Niemczech, prasa niemiecka pewnego pokroju (nietylko ściśle hitlerowska), próbuje „usprawiedliwić” tem, że zamordowany, jako Polak i w dodatku rzekomo komunistą, a więc jako podwójny „Minus-Mensch” (podczłowiek) „dawno już stracił prawo istnienia na ziemi niemieckiej” (!).

„Czyż na miły Bóg(!) — piszą „Hamb. Nachrichten”, — w kołach sędziów niemieckich jeszcze dotąd nie zrozumiano, że na Wschodzie, w walce granicznej pomiędzy niemieckim człowiekiem szlachetnym (!) a polskim „podczłowiekiem” (!) toczy się właściwie walka o byt narodu niemieckiego”.

Mamy więc tu próbę praktycznego zastosowania teorii niemieckiego „nadczłowieczeństwa”, którą, jak niebezpieczny jad, zaszczepili Niemcom przed pół wiekiem pseudo-socjologowie, nie niemieckiego zresztą pochodzenia (Gabineau, Chamberlain i t. d.).

Ten niebezpieczny jad nurtuje w organizmie niemieckim, popycha zarozumiałość

niemiecką ku obłądnym dążeniom do panowania światem, — obecnie zaś w niemieckich stosunkach wewnętrznych wyraził się niebezpieczną gorączką hitleryzmu, wyścieńcającą organizm państwowy niemiecki i niszczącą podstawy moralne i umysłowe tych sfer narodu niemieckiego, które się jego duchem zaraziły. Jasne jest bowiem, że jeśli na szpaltach takich poczytnych dzienników niemieckich, jak „Hamburger Nachrichten”, pojawiać się mogą tego rodzaju wywody, jak wyżej zacytowane, to jest to dowodem, że właśnie Niemcy, upojeni jadowitą teorią swego „nadczłowieczeństwa”, pozbywają się swego oblicza „ludzkiego”.

Ośmiu drabów uzbrojonych, którzy w nocy napadają śpiącego robotnika, wywlekają go z łóżka, znęcają się nad nim i mordują w oczach staruszki-matki, — nie jest to, zaiste, czyn ludzi.

Według wynaturzonych i zdziczałych pojęć pewnego gatunku dzienników niemieckich — jest to rzekomo właśnie... czyn „nadludzi”. Według pojęć całego świata cywilizowanego jest to jednak tylko czyn bestyj ludzkich, a więc podludzi.

My, Polacy, nie mamy na szczęście pre-

tensyj do jakiegoś „nadczłowieczeństwa”. Pragniemy być tylko ludźmi — a w dziejach naszych daliśmy dowody na to, że ludźmi być potrafimy i ludźmi jesteśmy. Idee, którym służyliśmy w ciągu naszej tysiącletniej historii, były w istocie przeciwieństwem tych pojęć, jakim hołdują niemieccy „nadludzie”. Zamiast teorii „Herenvolku”, stworzyliśmy i w życie wcieliśmy przez cały ciąg dziejów naszych hasło: „równi i równymi”. Zamiast „siły przed prawem”, hołdujemy hasłu: „siła na usługach prawa”. Z praktyki dziejowej wiemy również i to, jak sąsiadujący z nami na zachodzie rzekami „nadludzie” potrafią płaścić się pokornie, gdy staną wobec mocniejszego od siebie ciągnącego, czyto jeśli chodzi o czasy napoleońskie czy o rok 1918.

Nasz poeta narodowy rzucił dumne hasło: „mierz siły na zamiary”, a posłuszny mu naród polski porywał się niejednokrotnie na wielokroć silniejszego przeciwnika. Toczył swą krew ofiarną przez półtora stulecia, zwyciężany, lecz nie pokonany. Aż runęły trony i potęgi, i naród polski pojawił się znowu na arenie dziejów, by pełnić swe ludzkie posłannictwo, — by żyć i pracować dla dobra całej ludzkości. Żyjemy bowiem tylko na ziemi, a nie na jakiejś urojonej „nadziemi”.

Na globie ziemskim żyją tylko ludzie. Jeśli Niemcy, jako cały naród, dadzą się opłacać teorii o swem „nadczłowieczeństwie”, to miejsca tu dla nich — niema.

Już dzisiaj, co sami Niemcy przyznają, w walce granicznej pomiędzy niemieckimi „nadludźmi” a polskimi rzekomymi „podludźmi”, sami Niemcy hańbią się bestjałskimi mordami, które jednak nawet sędziowie niemieccy kwalifikować muszą, jako zbrodnie, zasługujące na karę śmierci. Sprawa Piecucha jest tedy próbą, czy w rzekomym „nadczłowieczeństwie” niemieckim nie został zaprzepaszczony — człowiek.

Powrót Marszałka Piłsudskiego do Warszawy

W sobotę o godz. 5 po południu powrócił z Pikiłszek do Warszawy Marszałek Piłsudski.

Marszałek przyjechał w towarzystwie pani Marszałkowej i córeczek. Na dworcu witali Marszałka: minister spraw wewnętrznych Pieracki, wiceministerowie: spraw wojskowych gen. Fabyca, gen. Składkowski, wiceminister komunikacji, inż. Gallot, szef Sztabu gen. Gąsiorowski, pułk. dypl. Warta, pułk. dypl. Fularski, oraz szereg wyższych oficerów.

Marszałek Piłsudski udał się do Belwederu.

Co nastąpi w Niemczech po pierwszej sesji Reichstagu?

Narady u prezydenta Hindenburga — Rokowania centrum z hitlerowcami

Przyszły tydzień obfitować będzie w fakty niezwykle doniosłe dla dalszego rozwoju polityki Niemiec. W poniedziałek kanclerz von Papen w towarzystwie ministra Schleichera, min. Gayla i sekretarza stanu Meisnera udaje się do majątku prezydenta Hindenburga w Neudeck, gdzie odbędzie się nowa rada wojenna nad tem, co ma nastąpić po pierwszej sesji Reichstagu. Od wyniku narad zależeć będzie dalszy ciąg polityki niemieckiej.

Papen oczekuje, że przywiezie w kieszeni dekret o rozwiązaniu Reichstagu, lecz nie jest to jeszcze tak pewne. Kamaryla jeneralska, udając się do Neudeck (ta sama, która namówiła prezydenta Hindenburga do zdymisjonowania rządu Brueninga), będzie teraz używała wszelkich wpływów, by nakłonić prezydenta do rozwiązania parlamentu, podpisania rozporządzenia o wprowadzeniu reformy wyborczej i do rozpisania nowych wyborów — lecz dopiero po przeprowadzeniu reformy (co byłoby pierwszym podważaniem konstytucji). Kamaryla będzie starała się przeforsować swe żądania. Czy jej się to uda, to rzecz inna.

Sytuacja jest w dalszym ciągu krytyczna i nawet nie można dziś powiedzieć, co się stanie po pierwszej sesji Reichstagu.

Wszystko zależeć będzie od tego, czy toczące się rokowania centrum i hitlerowców doprowadzą do pozytywnego wyniku. Być może, iż wpłynie to na decyzję Hindenburga co do podpisania dekretu o rozwiązaniu Reichstagu, tem bardziej, że jeden z czołowych przedstawicieli centrum udaje się również do Neudeck dla przedstawiania prezydentowi tej możliwości. Jeśli rozmowy centrum i hitlerowców dojdą do skutku, to być może parlament i konstytucja weimarska będą narazie uratowane. W przeciwnym razie otworzyłaby się droga do chaosu, którego następstwa mogą być dla Rzeszy nieobliczalne. Charakterystyczne jest, że prasa republikańska pogodziła się z myślą o porozumieniu centrum i hitlerowców i twierdzi, że z dwójga złego taka koalicja byłaby lepsza, aniżeli rozwiązanie parlamentu względnie rząd pozaparlamentarny, co równałoby się równocześnie podważeniu konstytucji weimarskiej.

W skład przyszłego rządu centrowo-hitlerowskiego miałby wejść Schleicher, jako kanclerz Strasser jako wicekanclerz i premier pruski Bruening — minister spraw zagranicznych Frick — spraw wewnętrznych.

Polska na czele państw bloku rolnego

Zakończenie obrad komitetu Studiów Ekonomicznych Państw Rolniczych Europy Środkowej

W dniu 27 bm. o godz. 17 w gmachu Min. Rolnictwa odbyło się końcowe plenarne posiedzenie Stałego Komitetu Studiów Ekonomicznych Państw Rolniczych Europy Środkowej i Wschodniej.

Na posiedzeniu obecni byli p. min. Rolnictwa i Reform Rolnych S. Ludkiewicz, wiceminister Rolnictwa i Reform Rolnych Karwacki, wiceminister Przemysłu i Handlu dr. Fr. Doleżał, wiceminister Skarbu W. Jastrzębski, min. pełnomocny i poseł R. P. w Białogrodzie p. Schwarzburg-Ginther, szef Biura Ekonomicznego Rady Ministrów płk. Lechnicki, nacz. wydz. Zachodniego M. S. Z. p. Lipski oraz szereg kierowników urzędów instytucji finansowych oraz organizacji gospodarczych.

Obrady otworzył przewodniczący konferencji dyr. dep. ekonomicznego Min. Rolnictwa dr. A. Rose, poczem przewodniczący poszczególnych komisji składali sprawozdania, przedkładając odpowiednie rezolucje, które utworzyły t. zw. akt końcowy, podany przy poniżej obszernym streszczeniu.

Po przyjęciu przez zgromadzonych rezolucyj zabrał głos p. min. Rolnictwa i Reform Rolnych S. Ludkiewicz, który wygłosił następujące przemówienie:

**„W IMIENIU RZĄDU POLSKIEGO
DZIĘKUJE PANOM ZA OWOCNĄ
PRACĘ”.**

Prace konferencji Stałego Komitetu Studiów Ekonomicznych bloku państw rolniczych Europy środkowej i wschodniej zostały zakończone. Ciekawym zbiegiem okoliczności dzisiejsza data zbiega się z datą drugiej rocznicy otwarcia konferencji kierowników polityki ekonomicznej państw Europy środkowej i wschodniej w Warszawie — konferencji, która dała początek ściślejszej współpracy gospodarczej europejskich państw rolnych.

Mamy więc poza sobą dwa pełne lata wspólnych wysiłków, zmierzających do zrealizowania naszych żywotnych postulatów.

Nie będę tutaj przypominał historii naszych poczynań, znanej zresztą dokładnie wszystkim panom, zaznaczę jedynie, że możemy sobie dziś z dumą powiedzieć, że nasze postulaty, traktowane dotychczas na terenie międzynarodowym po macoszemu, zaczynają znajdować zrozumienie, dzięki naszej wspólnej solidarnej postawie i poważnemu głębokiemu przepracowaniu przez państwa poszczególnych problemów.

Jestem przekonany, że obecnie zakończone prace Komitetu zawarte w szeregu rezolucyj, dotyczących przede wszystkim najważniejszych interesów naszego rolnictwa, jak też szeregu kwestyj finansowych, będą stanowiły punkt wyjścia dla Międzynarodowej Konferencji w Stresie, która zbiera się w celu zdecydowania środków poprawy sytuacji gospodarczej w tej części Europy.

Rząd polski z prawdziwą satysfakcją przyjął do wiadomości oświadczenie p. delegata Królestwa Rumunii o gotowości zwołania przez rząd J. K. Mości następnej konferencji kierowników polityki gospodarczej państw bloku.

Fakt ten specjalnie jest nam przyjemny z uwagi na to, że da nam możliwość ponownego nawiązania kontaktu z p. ministrem Madgearu, jednym z najwybitniejszych promotorów idei współpracy państw rolniczych i którego pobyt w Warszawie przed 2 laty pozostawił u nas wszystkich niezatarte wspomnienie.

W imieniu rządu polskiego uważam za miły obowiązek podziękować Panom za Waszą owocną pracę.

Po przemówieniu p. min. Ludkiewicza zabrał głos delegat rumuński dyr. E. Marian, który wygłosił przemówienie w imieniu wszystkich delegacji zagranicznych.

**PRZEMÓWIENIE MINISTRA
MARIANA.**

Oto już dwa lata jak trwa nasz wspólny wysiłek, mający na celu zwalczenie przez akcję międzynarodową kryzysu, który dotyka naszą ludność rolniczą. Jeśli rezultaty naszej walki nie są jeszcze zadawalające doszliśmy jednak na zgromadzeniach genewskich i przez celową propagandę do takiego wpływu na opinie światową, który stwierdzić pozwala, iż wiele sprzeciwów oraz uprzedzeń zostało usuniętych.

Zdobycie rezultatów pozytywnych jest palącą potrzebą i dlatego zupełna solidar-

ność między wszystkimi państwami naszego bloku przed zebraniem się konferencji w Stresie i przed światową konferencją ekonomiczną, jest absolutnie konieczna. Do brym prognostykiem tej solidarności jest ścisła wspólnota poglądów, która panowała przez czas bieżącej konferencji i co pozwoliło na dokonanie w tak krótkim przeciągu czasu tak ważnej pracy.

Panie Ministrze, proszę mi pozwolić w imieniu delegacji zagranicznych wyrazić rządowi Rzeczypospolitej Polskiej całą na-

szą wdzięczność za tak gorące przyjęcie, któregośmy doznali i za tak miłą gościnność, z której korzystaliśmy w czasie pobytu naszego w Waszej pięknej stolicy.

Panie Przewodniczący — dziękujemy panu z całego serca, panu oraz jego współpracownikom za trud wykonany przy przygotowaniu tak świetnym dzisiejszej sesji naszego komitetu, jak również za wysoce takowne i energiczne przewodnictwo obradom, które doprowadziło do szczęśliwego zakończenia naszych prac.

Akt końcowy

Z gotowym programem na światowe konferencje gospodarcze

W wyniku obrad stałego Komitetu Studiów Ekonomicznych Państw Europy Środkowo - Wschodniej został w sobotę przyjęty na posiedzeniu plenarnym akt końcowy streszczający rezultaty prac konfe-

rencji.

Pierwsza część aktu zawiera obszerną analizę obecnej sytuacji gospodarczej w państwach rolniczych, wchodzących w skład Bloku, oraz wynikającą z niej ko-

Bandera Rzeczypospolitej w Sztokholmie

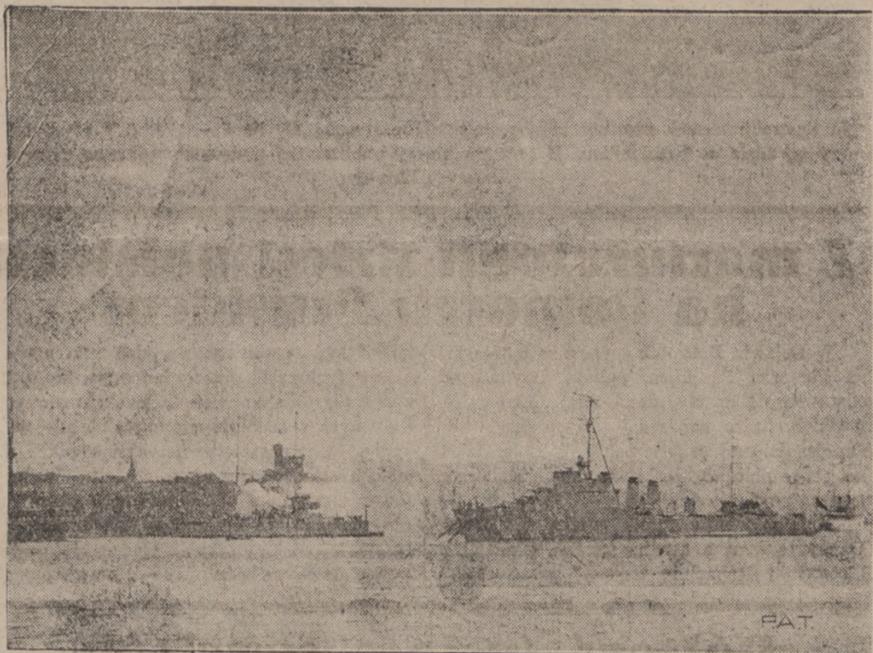
Wizyta polskiej eskadry morskiej w stolicy Szwecji

Polska eskadra morską spotkała się w Szwecji z wyjątkowo serdecznym przyjęciem.

Eskadra przybyła do Sztokholmu 25 bm. o godz. 9 rano. Pierwszy wplynął do portu „Wicher”. Po wymienieniu salutów orkiestra szwedzkiej marynarki odegrała hymn polski

szerzej wizyt oficjalnych m. in. wpiął się do księgi wizytowej króla. Minister Spraw Zagranicznych hr. Ramel podejmował następnie gości polskich śniadaniem.

Popołudniu załogi polskich okrętów wojennych zwiedzili miasto a wieczorem ofice-

OKRETY SALUTUJĄ

Szwedzki okręt wojenny odpowiada na saluty polskie przy wjeździe „Wichra” do portu w Sztokholmie.

narodowy na który „Wicher” odpowiedział szwedzkim hymnem i płynął dalej salutując szwedzką eskadrą złożoną z trzech statków wojennych „Aran”, „Nordenskiöld” i „Klas Horn” pod dowództwem kom. Lindsstroema. W parę minut później nadpłynęła „Burza” a wkrótce potem łodzie podwodne „Żbik”, „Rys” i „Wilk”.

Na statkach i budynkach miasta powiewały flagi szwedzkie i polskie. Strzały armatnie i hymny narodowe nadawały przyjęciu charakter uroczysty i podniosły.

Kom. Unrug wkrótce po przybyciu złożył

wie polscy przyjęci zostali obiadem przez Towarzystwo Oficerów Marynarki Szwedzkiej

Gazety sztokholmskie wiele miejsca poświęcają wizycie eskadry polskiej. „Nya Dagligt Allehanda” pisze: „eskadra polska robi wspaniałe wrażenie” i dodaje, że zakotwiczenie w porcie sztokholmskim odbyło się tak wprawnie i szybko, jak gdyby okręty polskie były u siebie w Gdyni.

Wszystkie gazety wyrażają radość z tej pierwszej oficjalnej wizyty wojennej floty polskiej w stolicy szwedzkiej.

Bezczelność niemiecka przechodzi wszelkie granice!

Kłamliwa propaganda prasowa

Deutsche Allg. Ztg. 26. 8. pisze z powodu oświadczenia pułk. White'a o polskości Pomorza na zjeździe Federacji P. Zw. Obrońców Ojczyzny w Warszawie, że od czasów Wilsona nie zmieniła się polska propaganda w A. meryce, która opiera się „na sfalszowanych mapach i statystykach, i nawet tam, gdzie raturze, miasta i wsie naocznie świadczą o swem niemieckim pochodzeniu, Polacy w sposób beczelny zgłaszają swoje roszczenia”. Dziennik podnosi, że pomimo usunięcia 800,000 Niemców od 1920 r. z b. zaboru pruskiego o-

gólny wygład Pomorza pomimo polonizacji jest niemiecki. Polskiej tezie nie pomoże to, iż za nią świadczą przygodni cudzoziemcy, gdyż jej kruchość nie złudzi nikogo.

Bezczelność niemiecka przechodzi wszelkie granice! Jeśli ktokolwiek wątpi w polskość naszej prastarej ziemi, niechaj przyjedzie tu do nas, na Pomorze, a przekonana się naocznie, że Pomorze jest, było i będzie po wsze czasy polskiem! I żadne zachłanne zaprzeczenia różnych niemieckich blattów tego nie zmienią!

nieczność zastosowania środków zaradczych, a druga część obejmuje odnośne rezolucje. Dotyczą one dziedziny tak polityki handlowej, jak i zagadnień natury finansowej.

W ZAKRES MIEDZYNARODOWYCH STOSUNKÓW HANDLOWYCH rezolucje zajmują się:

a) sprawą zniesienia utrudnień i prohibicji, hamujących normalną międzynarodową wymianę towarową, a to drogą wprowadzenia w życie odpowiednio zmodyfikowanej konwencji, podpisanej w Genewie 8. 11. 1927, a dotyczącej zniesienia utrudnień w stosunkach wymiennych międzynarodowych.

b) do czasu przywrócenia zasady wolności wymiany międzynarodowej komitet wypowiada się za koniecznością uzyskania przez kraje rolnicze w drodze umów bilateralnych lub multilateralnych od krajów wierzycielskich dodatkowych kontyngentów eksportowych, a to celem umożliwienia im wywiązania się ze swych zobowiązań;

c) sprawą stworzenia systemu preferencji, mającego na celu ułatwienie państwu rolniczemu zbytu na główne proakty rolne i hodowlane;

d) sprawą podwyższenia ceny produktów rolnych i pokrewnych przez uporządkowanie stosunków na międzynarodowych rynkach zbytu.

W DZIEDZINIE ZAGADNIEN FINANSOWYCH. Komitet wskazał na potrzebę stworzenia w państwach, w których stosunki kredytowe tego wymagają specjalnych funduszy, umożliwiających przywrócenie niezbędnej płynności instytucjom kredytowym.

Pozatem rezolucja wypowiada się za kontynuowaniem prac podjętych przez Międzynarodowy Instytut Rolnictwa w Rzymie nad stworzeniem międzynarodowej instytucji krótkoterminowego kredytu rolniczego oraz wskazuje na potrzebę ratyfikacji konwencji o stworzeniu międzynarodowego towarzystwa dla hipotecznego kredytu rolniczego przez państwa, które dotąd tego nie uczyniły.

W sprawie ograniczeń dewizowych, stosowanych obecnie w szeregu państw. Komitet stwierdził ich szkodliwość dla międzynarodowych stosunków gospodarczych i podkreślił konieczność ich szybkiego zniesienia uznając jednakże konieczność stworzenia niezbędnych po temu warunków.

W zakresie spraw natury ogólnej komitet Studiów wypowiedział się za ewentualnym zwołaniem przyszłego zjazdu kierowników polityki gospodarczej państw bloku agrarnego do Bukaresztu.

Nadto Komitet Studiów wypowiedział się za potrzebą zaproszenia na konferencję w Stresie również przedstawicieli Łotwy i Estonii, jako członków Bloku agrarnego.

Wizyta stahlhelmowców niemieckich w Gdańsku

W dniu 31 b. m. przybędzie do Gdańska kompania stahlhelmowców złożona ze studentów uniwersytetów Rzeszy Niemieckiej. Kompania ta odbywa obecnie marsz po Prusach Wschodnich, w czasie którego odwiedziła m. in. pomnik pod Tannenbergiem.

Kompanię stahlhelmowców niemieckich powita w Gdańsku na Hansaplatz'u oddział Stahlhelmu gdańskiego z posłem Volkstagu, kpt. Burandtem na czele. Następnie odbędzie się w strzelnicy manifestacja, która ma udowodnić zdolności wojskowe Stahlhelmu.

Następnego dnia stahlhelmowcy niemieccy wyjadą statkiem do Poczdamu na „Dzień żołnierzy frontowych Rzeszy”.

„Korona pruska leży na dnie Wisły”

Przez Prusy Wschodnie odbywają obecnie marsz oddziały akademickie Stahlhelmu. Akademicy ubrani są w mundury i kaski stalowe. Jak donosi „Vorwärts”, w ub. piątek Stahlhelmowcy przemaszerowali na życzenie prezydenta Hindenburga do Neudeck, gdzie byli podejmowani.

W przeddzień Stahlhelmowcy byli w pruskiej Hławie, gdzie powitał ich imieniem Stahlhelmu v. Oldenburg-Januschau, oświadczając m. innemi: — „Bez cesarza niemieckiego niema Rzeszy niemieckiej, a bez króla pruskiego niema Prus. Korona królewska spoczywa jednak na dnie Wisły i musi być dopiero wydobyta z jej nurtów.”

Niesłychany wybryk zbirów wynajętych przez O. W. P. w Kielcach

W nocy z dnia 23-go na 24-ty b. m. nieznani sprawcy rozbili gablotkę wystawową jednego z zakładów fotograficznych w Kielcach i zniszczyli znajdujący się w niej portret Marszałka Piłsudskiego.

Przeprowadzone dochodzenia ustaliły, że sprawcami tego niesłychanego wybryku byli znani ze złej opinii Władysław Kaezor i Tadeusz Motykowski, których wynajął członek Obozu Wielkiej Polski, Władysław Bojowicz, działający — jak się okazało — na polecenie studentów Tadeusza Dworzaka i Zygmunta Kłaza, również członków O. W. P.

Wszyscy trzej po aresztowaniu ich przyznali się do winy.

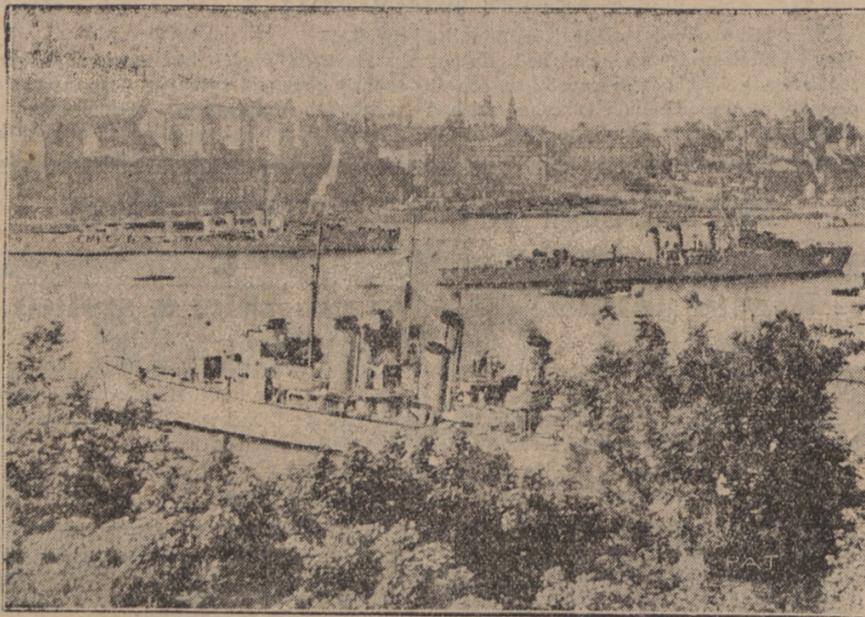
Skandaliczna ta historia przychodzi w samą porę. Na tle rozpoczynającego się właśnie procesu przeciw trzynastu członkom bojówki O. W. P., oskarżonym o gwałt i wywołanie za burzą w czasie święta Sokolego w Gdyni, — incydent kielecki staje się bowiem jeszcze jednym przyczynkiem do naoznego przekonania się opinii publicznej o „wartości moralnej“ metod działania Obozu Wielkiej Polski. Bratanie się młodych bojowców OWP. z szumowinami i mętami społecznymi dla wspólnego dokonywania technicznych „bohaterstw“ lub poprostu innych wykroczeń przeciw kodeksowi karnemu, jest regułą, stosowaną w tej sławetnej organizacji „narodowego wychowania“ raz poraż. Gdyby nawet pominąć „akcje“, rozwijaną przez członków OWP wspólnie z mętami społecznymi podczas głośnych a

krwawych zajęć w Jadowie, — wystarczyłoby notować tylko te kolejne wypadki sądowych wyroków, zapadłych przeciw członkom OWP. na Pomorzu za takie przestępstwa kryminalne w których ich bezpośrednia łączność z przestępczym „światem podziemnym“ wykazana została ponad wszelką wątpliwość. Wy starczy stwierdzić, że np. w jednej placówce OWP z terenu powiatu świeckiego, placówce liczącej zaledwie 50-u członków, aż czterem z nich posiada wyroki sądowe za przestępstwa kryminalne, jak kradzież, kłusownictwo, opór władzy itp., a ponadto trzech z

nich także wyroki za... paserstwo. Podobną statystykę wyroków za analogiczne przestępstwa kryminalne wykazuje szereg innych placówek OWP na Pomorzu — i nie tylko na Pomorzu.

„Wartość moralna“ działania Obozu Wielkiej Polski zyskała w wypadku kieleckim jeszcze wyrazistszą ocenę. Równa jest ona „wartości“ tych samych zbirów i szumowin na wzór których i z którymi ręką w rękę rozwydrzeni bojowkarze OWP dokonywują swych „wyczynów“ przeciw kodeksowi karnemu.

„Burza“ i „Wicher“ wieżdżą do portu Sztokholmskiego

Na ilustracji naszej widzimy chlubę polskiej marynarki O. R. P. „Wichra“ i „Burzę“ przy wjeździe do Sztokholmu. Z brzegów tłumy publiczności podziwiali sprawne manewry naszych okrętów.

Ich „patryotyzm“

Jak się dowiadujemy, w rękach prokuratora Sądu Okręgowego w Chojnicach znajduje się obecnie sprawa niejakiego Stanisława Kardacza, członka OWP. z Czernik pow. chojnicki.

„Patryota“ ten i „zasłużony działacz“ t. zw. Grupy Młodych miejscowego obozu „narodowego“, przejeżdżając dnia 18 ub. m. pociągiem przez stację kolejową w Chojnicach, dostrzegł przez okno stojący tam właśnie tranzytowy pociąg niemiecki. Niewiele myśląc, otworzył okno i podnosząc podrowieniem hitlerowskim rękę w górę, począł ku siedzącym w tranzytowym pociągu Niemcom wznosić powitalne okrzyki: „Heil Hitler!“

Nieprawdopodobne i niesłychane, a jednak prawdziwe to wystąpienie przedstawiciela Obozu Wielkiej Polski, stało się również w porę. Miało ono bowiem miejsce dnia 18 lipca, a więc w tydzień po zajęciach gdyńskich, gdzie bojówka OWP miała rzekomo zamiar manifestować swe „patryotyczne“ i „antyniemieckie“ uczucia...

Nawiasem zaś warto nadmienić, że wspomniany wielbiciel Hitlera z pod znaku Obozu Wielkiej Polski posiada pozatem bardzo bogatą przeszłość... kryminalną, datującą m. i. jeszcze nawet i z czasów zaborezych. Ma za sobą kilkakrotne wyroki skazujące za kradzież, oszustwo i sprzeniewierzenie, opiewające na łączną karę 10-u miesięcy więzienia, ma bliższy datą wyrok więzienia za opilstwo, a wancury i bójki.

Jak na „zasłużonego działacza“ OWP — kwalifikacje te byłyby już wystarczające. A manifestacja na cześć Hitlera — to ich ukoronowanie.

Młodzież akademicka garnie się pod sztandar strzelecki

Na tegorocznym obozie akademickim Związku Strzeleckiego, który odbył się na Kirach w Dolinie Kościeliskiej, 69 strzelców-akademików zdobyło P. O. S., a 91 odznakę strzelecką.

Rozwój komunikacji między Polską a Lewantem

Ostatnio odbyła się w Konstancy konferencja Związku Kolejowego Polsko-Rumuńsko-Lewantyńskiego. W konferencji wzięli udział przedstawiciele kolei polskich i rumuńskich, oraz rumuńskiej żeglugi morskiej. Z ramienia P. K. P. brali w niej udział: naczelnik wydziału ministerstwa komunikacji mgr. Matoga i radca tego ministerstwa mgr. Michalik.

Na konferencji stwierdzono, że w komunikacji polsko-rumuńsko-lewantyńskiej ruch w ostatnim okresie wzógł się o 100 procent dzięki zastosowaniu ulg i ułatwieniom. Dla jeszcze większego usprawnienia tej komunikacji rozpatrzono szereg spraw i uchwalono odpowiednie wnioski.

niech także wyroki za... paserstwo. Podobną statystykę wyroków za analogiczne przestępstwa kryminalne wykazuje szereg innych placówek OWP na Pomorzu — i nie tylko na Pomorzu.

„Wartość moralna“ działania Obozu Wielkiej Polski zyskała w wypadku kieleckim jeszcze wyrazistszą ocenę. Równa jest ona „wartości“ tych samych zbirów i szumowin na wzór których i z którymi ręką w ręką rozwydrzeni bojowkarze OWP dokonywują swych „wyczynów“ przeciw kodeksowi karnemu.

„Wartość moralna“ działania Obozu Wielkiej Polski zyskała w wypadku kieleckim jeszcze wyrazistszą ocenę. Równa jest ona „wartości“ tych samych zbirów i szumowin na wzór których i z którymi ręką w ręką rozwydrzeni bojowkarze OWP dokonywują swych „wyczynów“ przeciw kodeksowi karnemu.

„Wartość moralna“ działania Obozu Wielkiej Polski zyskała w wypadku kieleckim jeszcze wyrazistszą ocenę. Równa jest ona „wartości“ tych samych zbirów i szumowin na wzór których i z którymi ręką w ręką rozwydrzeni bojowkarze OWP dokonywują swych „wyczynów“ przeciw kodeksowi karnemu.

„Wartość moralna“ działania Obozu Wielkiej Polski zyskała w wypadku kieleckim jeszcze wyrazistszą ocenę. Równa jest ona „wartości“ tych samych zbirów i szumowin na wzór których i z którymi ręką w ręką rozwydrzeni bojowkarze OWP dokonywują swych „wyczynów“ przeciw kodeksowi karnemu.

„Wartość moralna“ działania Obozu Wielkiej Polski zyskała w wypadku kieleckim jeszcze wyrazistszą ocenę. Równa jest ona „wartości“ tych samych zbirów i szumowin na wzór których i z którymi ręką w ręką rozwydrzeni bojowkarze OWP dokonywują swych „wyczynów“ przeciw kodeksowi karnemu.

„Wartość moralna“ działania Obozu Wielkiej Polski zyskała w wypadku kieleckim jeszcze wyrazistszą ocenę. Równa jest ona „wartości“ tych samych zbirów i szumowin na wzór których i z którymi ręką w ręką rozwydrzeni bojowkarze OWP dokonywują swych „wyczynów“ przeciw kodeksowi karnemu.

„Wartość moralna“ działania Obozu Wielkiej Polski zyskała w wypadku kieleckim jeszcze wyrazistszą ocenę. Równa jest ona „wartości“ tych samych zbirów i szumowin na wzór których i z którymi ręką w ręką rozwydrzeni bojowkarze OWP dokonywują swych „wyczynów“ przeciw kodeksowi karnemu.

„Wartość moralna“ działania Obozu Wielkiej Polski zyskała w wypadku kieleckim jeszcze wyrazistszą ocenę. Równa jest ona „wartości“ tych samych zbirów i szumowin na wzór których i z którymi ręką w ręką rozwydrzeni bojowkarze OWP dokonywują swych „wyczynów“ przeciw kodeksowi karnemu.

„Wartość moralna“ działania Obozu Wielkiej Polski zyskała w wypadku kieleckim jeszcze wyrazistszą ocenę. Równa jest ona „wartości“ tych samych zbirów i szumowin na wzór których i z którymi ręką w ręką rozwydrzeni bojowkarze OWP dokonywują swych „wyczynów“ przeciw kodeksowi karnemu.

„Wartość moralna“ działania Obozu Wielkiej Polski zyskała w wypadku kieleckim jeszcze wyrazistszą ocenę. Równa jest ona „wartości“ tych samych zbirów i szumowin na wzór których i z którymi ręką w ręką rozwydrzeni bojowkarze OWP dokonywują swych „wyczynów“ przeciw kodeksowi karnemu.

„Wartość moralna“ działania Obozu Wielkiej Polski zyskała w wypadku kieleckim jeszcze wyrazistszą ocenę. Równa jest ona „wartości“ tych samych zbirów i szumowin na wzór których i z którymi ręką w ręką rozwydrzeni bojowkarze OWP dokonywują swych „wyczynów“ przeciw kodeksowi karnemu.

„Wartość moralna“ działania Obozu Wielkiej Polski zyskała w wypadku kieleckim jeszcze wyrazistszą ocenę. Równa jest ona „wartości“ tych samych zbirów i szumowin na wzór których i z którymi ręką w ręką rozwydrzeni bojowkarze OWP dokonywują swych „wyczynów“ przeciw kodeksowi karnemu.

„Wartość moralna“ działania Obozu Wielkiej Polski zyskała w wypadku kieleckim jeszcze wyrazistszą ocenę. Równa jest ona „wartości“ tych samych zbirów i szumowin na wzór których i z którymi ręką w ręką rozwydrzeni bojowkarze OWP dokonywują swych „wyczynów“ przeciw kodeksowi karnemu.

„Wartość moralna“ działania Obozu Wielkiej Polski zyskała w wypadku kieleckim jeszcze wyrazistszą ocenę. Równa jest ona „wartości“ tych samych zbirów i szumowin na wzór których i z którymi ręką w ręką rozwydrzeni bojowkarze OWP dokonywują swych „wyczynów“ przeciw kodeksowi karnemu.

„Wartość moralna“ działania Obozu Wielkiej Polski zyskała w wypadku kieleckim jeszcze wyrazistszą ocenę. Równa jest ona „wartości“ tych samych zbirów i szumowin na wzór których i z którymi ręką w ręką rozwydrzeni bojowkarze OWP dokonywują swych „wyczynów“ przeciw kodeksowi karnemu.

„Wartość moralna“ działania Obozu Wielkiej Polski zyskała w wypadku kieleckim jeszcze wyrazistszą ocenę. Równa jest ona „wartości“ tych samych zbirów i szumowin na wzór których i z którymi ręką w ręką rozwydrzeni bojowkarze OWP dokonywują swych „wyczynów“ przeciw kodeksowi karnemu.

„Wartość moralna“ działania Obozu Wielkiej Polski zyskała w wypadku kieleckim jeszcze wyrazistszą ocenę. Równa jest ona „wartości“ tych samych zbirów i szumowin na wzór których i z którymi ręką w ręką rozwydrzeni bojowkarze OWP dokonywują swych „wyczynów“ przeciw kodeksowi karnemu.

„Wartość moralna“ działania Obozu Wielkiej Polski zyskała w wypadku kieleckim jeszcze wyrazistszą ocenę. Równa jest ona „wartości“ tych samych zbirów i szumowin na wzór których i z którymi ręką w ręką rozwydrzeni bojowkarze OWP dokonywują swych „wyczynów“ przeciw kodeksowi karnemu.

„Wartość moralna“ działania Obozu Wielkiej Polski zyskała w wypadku kieleckim jeszcze wyrazistszą ocenę. Równa jest ona „wartości“ tych samych zbirów i szumowin na wzór których i z którymi ręką w ręką rozwydrzeni bojowkarze OWP dokonywują swych „wyczynów“ przeciw kodeksowi karnemu.

„Wartość moralna“ działania Obozu Wielkiej Polski zyskała w wypadku kieleckim jeszcze wyrazistszą ocenę. Równa jest ona „wartości“ tych samych zbirów i szumowin na wzór których i z którymi ręką w ręką rozwydrzeni bojowkarze OWP dokonywują swych „wyczynów“ przeciw kodeksowi karnemu.

„Wartość moralna“ działania Obozu Wielkiej Polski zyskała w wypadku kieleckim jeszcze wyrazistszą ocenę. Równa jest ona „wartości“ tych samych zbirów i szumowin na wzór których i z którymi ręką w ręką rozwydrzeni bojowkarze OWP dokonywują swych „wyczynów“ przeciw kodeksowi karnemu.

„Wartość moralna“ działania Obozu Wielkiej Polski zyskała w wypadku kieleckim jeszcze wyrazistszą ocenę. Równa jest ona „wartości“ tych samych zbirów i szumowin na wzór których i z którymi ręką w ręką rozwydrzeni bojowkarze OWP dokonywują swych „wyczynów“ przeciw kodeksowi karnemu.

„Wartość moralna“ działania Obozu Wielkiej Polski zyskała w wypadku kieleckim jeszcze wyrazistszą ocenę. Równa jest ona „wartości“ tych samych zbirów i szumowin na wzór których i z którymi ręką w ręką rozwydrzeni bojowkarze OWP dokonywują swych „wyczynów“ przeciw kodeksowi karnemu.

„Wartość moralna“ działania Obozu Wielkiej Polski zyskała w wypadku kieleckim jeszcze wyrazistszą ocenę. Równa jest ona „wartości“ tych samych zbirów i szumowin na wzór których i z którymi ręką w ręką rozwydrzeni bojowkarze OWP dokonywują swych „wyczynów“ przeciw kodeksowi karnemu.

„Wartość moralna“ działania Obozu Wielkiej Polski zyskała w wypadku kieleckim jeszcze wyrazistszą ocenę. Równa jest ona „wartości“ tych samych zbirów i szumowin na wzór których i z którymi ręką w ręką rozwydrzeni bojowkarze OWP dokonywują swych „wyczynów“ przeciw kodeksowi karnemu.

„Wartość moralna“ działania Obozu Wielkiej Polski zyskała w wypadku kieleckim jeszcze wyrazistszą ocenę. Równa jest ona „wartości“ tych samych zbirów i szumowin na wzór których i z którymi ręką w ręką rozwydrzeni bojowkarze OWP dokonywują swych „wyczynów“ przeciw kodeksowi karnemu.

„Wartość moralna“ działania Obozu Wielkiej Polski zyskała w wypadku kieleckim jeszcze wyrazistszą ocenę. Równa jest ona „wartości“ tych samych zbirów i szumowin na wzór których i z którymi ręką w ręką rozwydrzeni bojowkarze OWP dokonywują swych „wyczynów“ przeciw kodeksowi karnemu.

„Wartość moralna“ działania Obozu Wielkiej Polski zyskała w wypadku kieleckim jeszcze wyrazistszą ocenę. Równa jest ona „wartości“ tych samych zbirów i szumowin na wzór których i z którymi ręką w ręką rozwydrzeni bojowkarze OWP dokonywują swych „wyczynów“ przeciw kodeksowi karnemu.

„Wartość moralna“ działania Obozu Wielkiej Polski zyskała w wypadku kieleckim jeszcze wyrazistszą ocenę. Równa jest ona „wartości“ tych samych zbirów i szumowin na wzór których i z którymi ręką w ręką rozwydrzeni bojowkarze OWP dokonywują swych „wyczynów“ przeciw kodeksowi karnemu.

„Wartość moralna“ działania Obozu Wielkiej Polski zyskała w wypadku kieleckim jeszcze wyrazistszą ocenę. Równa jest ona „wartości“ tych samych zbirów i szumowin na wzór których i z którymi ręką w ręką rozwydrzeni bojowkarze OWP dokonywują swych „wyczynów“ przeciw kodeksowi karnemu.

„Wartość moralna“ działania Obozu Wielkiej Polski zyskała w wypadku kieleckim jeszcze wyrazistszą ocenę. Równa jest ona „wartości“ tych samych zbirów i szumowin na wzór których i z którymi ręką w ręką rozwydrzeni bojowkarze OWP dokonywują swych „wyczynów“ przeciw kodeksowi karnemu.

„Wartość moralna“ działania Obozu Wielkiej Polski zyskała w wypadku kieleckim jeszcze wyrazistszą ocenę. Równa jest ona „wartości“ tych samych zbirów i szumowin na wzór których i z którymi ręką w ręką rozwydrzeni bojowkarze OWP dokonywują swych „wyczynów“ przeciw kodeksowi karnemu.

„Wartość moralna“ działania Obozu Wielkiej Polski zyskała w wypadku kieleckim jeszcze wyrazistszą ocenę. Równa jest ona „wartości“ tych samych zbirów i szumowin na wzór których i z którymi ręką w ręką rozwydrzeni bojowkarze OWP dokonywują swych „wyczynów“ przeciw kodeksowi karnemu.

„Wartość moralna“ działania Obozu Wielkiej Polski zyskała w wypadku kieleckim jeszcze wyrazistszą ocenę. Równa jest ona „wartości“ tych samych zbirów i szumowin na wzór których i z którymi ręką w ręką rozwydrzeni bojowkarze OWP dokonywują swych „wyczynów“ przeciw kodeksowi karnemu.

„Wartość moralna“ działania Obozu Wielkiej Polski zyskała w wypadku kieleckim jeszcze wyrazistszą ocenę. Równa jest ona „wartości“ tych samych zbirów i szumowin na wzór których i z którymi ręką w ręką rozwydrzeni bojowkarze OWP dokonywują swych „wyczynów“ przeciw kodeksowi karnemu.

„Wartość moralna“ działania Obozu Wielkiej Polski zyskała w wypadku kieleckim jeszcze wyrazistszą ocenę. Równa jest ona „wartości“ tych samych zbirów i szumowin na wzór których i z którymi ręką w ręką rozwydrzeni bojowkarze OWP dokonywują swych „wyczynów“ przeciw kodeksowi karnemu.

„Wartość moralna“ działania Obozu Wielkiej Polski zyskała w wypadku kieleckim jeszcze wyrazistszą ocenę. Równa jest ona „wartości“ tych samych zbirów i szumowin na wzór których i z którymi ręką w ręką rozwydrzeni bojowkarze OWP dokonywują swych „wyczynów“ przeciw kodeksowi karnemu.

„Wartość moralna“ działania Obozu Wielkiej Polski zyskała w wypadku kieleckim jeszcze wyrazistszą ocenę. Równa jest ona „wartości“ tych samych zbirów i szumowin na wzór których i z którymi ręką w ręką rozwydrzeni bojowkarze OWP dokonywują swych „wyczynów“ przeciw kodeksowi karnemu.

„Wartość moralna“ działania Obozu Wielkiej Polski zyskała w wypadku kieleckim jeszcze wyrazistszą ocenę. Równa jest ona „wartości“ tych samych zbirów i szumowin na wzór których i z którymi ręką w ręką rozwydrzeni bojowkarze OWP dokonywują swych „wyczynów“ przeciw kodeksowi karnemu.

„Wartość moralna“ działania Obozu Wielkiej Polski zyskała w wypadku kieleckim jeszcze wyrazistszą ocenę. Równa jest ona „wartości“ tych samych zbirów i szumowin na wzór których i z którymi ręką w ręką rozwydrzeni bojowkarze OWP dokonywują swych „wyczynów“ przeciw kodeksowi karnemu.

„Wartość moralna“ działania Obozu Wielkiej Polski zyskała w wypadku kieleckim jeszcze wyrazistszą ocenę. Równa jest ona „wartości“ tych samych zbirów i szumowin na wzór których i z którymi ręką w ręką rozwydrzeni bojowkarze OWP dokonywują swych „wyczynów“ przeciw kodeksowi karnemu.

„Wartość moralna“ działania Obozu Wielkiej Polski zyskała w wypadku kieleckim jeszcze wyrazistszą ocenę. Równa jest ona „wartości“ tych samych zbirów i szumowin na wzór których i z którymi ręką w ręką rozwydrzeni bojowkarze OWP dokonywują swych „wyczynów“ przeciw kodeksowi karnemu.

„Wartość moralna“ działania Obozu Wielkiej Polski zyskała w wypadku kieleckim jeszcze wyrazistszą ocenę. Równa jest ona „wartości“ tych samych zbirów i szumowin na wzór których i z którymi ręką w ręką rozwydrzeni bojowkarze OWP dokonywują swych „wyczynów“ przeciw kodeksowi karnemu.

„Wartość moralna“ działania Obozu Wielkiej Polski zyskała w wypadku kieleckim jeszcze wyrazistszą ocenę. Równa jest ona „wartości“ tych samych zbirów i szumowin na wzór których i z którymi ręką w ręką rozwydrzeni bojowkarze OWP dokonywują swych „wyczynów“ przeciw kodeksowi karnemu.

„Wartość moralna“ działania Obozu Wielkiej Polski zyskała w wypadku kieleckim jeszcze wyrazistszą ocenę. Równa jest ona „wartości“ tych samych zbirów i szumowin na wzór których i z którymi ręką w ręką rozwydrzeni bojowkarze OWP dokonywują swych „wyczynów“ przeciw kodeksowi karnemu.

„Wartość moralna“ działania Obozu Wielkiej Polski zyskała w wypadku kieleckim jeszcze wyrazistszą ocenę. Równa jest ona „wartości“ tych samych zbirów i szumowin na wzór których i z którymi ręką w ręką rozwydrzeni bojowkarze OWP dokonywują swych „wyczynów“ przeciw kodeksowi karnemu.

„Wartość moralna“ działania Obozu Wielkiej Polski zyskała w wypadku kieleckim jeszcze wyrazistszą ocenę. Równa jest ona „wartości“ tych samych zbirów i szumowin na wzór których i z którymi ręką w ręką rozwydrzeni bojowkarze OWP dokonywują swych „wyczynów“ przeciw kodeksowi karnemu.

„Wartość moralna“ działania Obozu Wielkiej Polski zyskała w wypadku kieleckim jeszcze wyrazistszą ocenę. Równa jest ona „wartości“ tych samych zbirów i szumowin na wzór których i z którymi ręką w ręką rozwydrzeni bojowkarze OWP dokonywują swych „wyczynów“ przeciw kodeksowi karnemu.

„Wartość moralna“ działania Obozu Wielkiej Polski zyskała w wypadku kieleckim jeszcze wyrazistszą ocenę. Równa jest ona „wartości“ tych samych zbirów i szumowin na wzór których i z którymi ręką w ręką rozwydrzeni bojowkarze OWP dokonywują swych „wyczynów“ przeciw kodeksowi karnemu.

„Wartość moralna“ działania Obozu Wielkiej Polski zyskała w wypadku kieleckim jeszcze wyrazistszą ocenę. Równa jest ona „wartości“ tych samych zbirów i szumowin na wzór których i z którymi ręką w ręką rozwydrzeni bojowkarze OWP dokonywują swych „wyczynów“ przeciw kodeksowi karnemu.

„Wartość moralna“ działania Obozu Wielkiej Polski zyskała w wypadku kieleckim jeszcze wyrazistszą ocenę. Równa jest ona „wartości“ tych samych zbirów i szumowin na wzór których i z którymi ręką w ręką rozwydrzeni bojowkarze OWP dokonywują swych „wyczynów“ przeciw kodeksowi karnemu.

„Wartość moralna“ działania Obozu Wielkiej Polski zyskała w wypadku kieleckim jeszcze wyrazistszą ocenę. Równa jest ona „wartości“ tych samych zbirów i szumowin na wzór których i z którymi ręką w ręką rozwydrzeni bojowkarze OWP dokonywują swych „wyczynów“ przeciw kodeksowi karnemu.

„Wartość moralna“ działania Obozu Wielkiej Polski zyskała w wypadku kieleckim jeszcze wyrazistszą ocenę. Równa jest ona „wartości“ tych samych zbirów i szumowin na wzór których i z którymi ręką w ręką rozwydrzeni bojowkarze OWP dokonywują swych „wyczynów“ przeciw kodeksowi karnemu.

„Wartość moralna“ działania Obozu Wielkiej Polski zyskała w wypadku kieleckim jeszcze wyrazistszą ocenę. Równa jest ona „wartości“ tych samych zbirów i szumowin na wzór których i z którymi ręką w ręką rozwydrzeni bojowkarze OWP dokonywują swych „wyczynów“ przeciw kodeksowi karnemu.

„Wartość moralna“ działania Obozu Wielkiej Polski zyskała w wypadku kieleckim jeszcze wyrazistszą ocenę. Równa jest ona „wartości“ tych samych zbirów i szumowin na wzór których i z którymi ręką w ręką rozwydrzeni bojowkarze OWP dokonywują swych „wyczynów“ przeciw kodeksowi karnemu.

„Wartość moralna“ działania Obozu Wielkiej Polski zyskała w wypadku kieleckim jeszcze wyrazistszą ocenę. Równa jest ona „wartości“ tych samych zbirów i szumowin na wzór których i z którymi ręką w ręką rozwydrzeni bojowkarze OWP dokonywują swych „wyczynów“ przeciw kodeksowi karnemu.

„Wartość moralna“ działania Obozu Wielkiej Polski zyskała w wypadku kieleckim jeszcze wyrazistszą ocenę. Równa jest ona „wartości“ tych samych zbirów i szumowin na wzór których i z którymi ręką w ręką rozwydrzeni bojowkarze OWP dokonywują swych „wyczynów“ przeciw kodeksowi karnemu.

„Wartość moralna“ działania Obozu Wielkiej Polski zyskała w wypadku kieleckim jeszcze wyrazistszą ocenę. Równa jest ona „wartości“ tych samych zbirów i szumowin na wzór których i z którymi ręką w ręką rozwydrzeni bojowkarze OWP dokonywują swych „wyczynów“ przeciw kodeksowi karnemu.

„Wartość moralna“ działania Obozu Wielkiej Polski zyskała w wypadku kieleckim jeszcze wyrazistszą ocenę. Równa jest ona „wartości“ tych samych zbirów i szumowin na wzór których i z którymi ręką w ręką rozwydrzeni bojowkarze OWP dokonywują swych „wyczynów“ przeciw kodeksowi karnemu.

„Wartość moralna“ działania Obozu Wielkiej Polski zyskała w wypadku kieleckim jeszcze wyrazistszą ocenę. Równa jest ona „wartości“ tych samych zbirów i szumowin na wzór których i z którymi ręką w ręką rozwydrzeni bojowkarze OWP dokonywują swych „wyczynów“ przeciw kodeksowi karnemu.

„Wartość moralna“ działania Obozu Wielkiej Polski zyskała w wypadku kieleckim jeszcze wyrazistszą ocenę. Równa jest ona „wartości“ tych samych zbirów i szumowin na wzór których i z którymi ręką w ręką rozwydrzeni bojowkarze OWP dokonywują swych „wyczynów“ przeciw kodeksowi karnemu.

„Wartość moralna“ działania Obozu Wielkiej Polski zyskała w wypadku kieleckim jeszcze wyrazistszą ocenę. Równa jest ona „wartości“ tych samych zbirów i szumowin na wzór których i z którymi ręką w ręką rozwydrzeni bojowkarze OWP dokonywują swych „wyczynów“ przeciw kodeksowi karnemu.

„Wartość moralna“ działania Obozu Wielkiej Polski zyskała w wypadku kieleckim jeszcze wyrazistszą ocenę. Równa jest ona „wartości“ tych samych zbirów i szumowin na wzór których i z którymi ręką w ręką rozwydrzeni bojowkarze OWP dokonywują swych „wyczynów“ przeciw kodeksowi karnemu.

„Wartość moralna“ działania Obozu Wielkiej Polski zyskała w wypadku kieleckim jeszcze wyrazistszą ocenę. Równa jest ona „wartości“ tych samych zbirów i szumowin na wzór których i z którymi ręką w ręką rozwydrzeni bojowkarze OWP dokonywują swych „wyczynów“ przeciw kodeksowi karnemu.

„Wartość moralna“ działania Obozu Wielkiej Polski zyskała w wypadku kieleckim jeszcze wyrazistszą ocenę. Równa jest ona „wartości“ tych samych zbirów i szumowin na wzór których i z którymi ręką w ręką rozwydrzeni bojowkarze OWP dokonywują swych „wyczynów“ przeciw kodeksowi karnemu.

„Wartość moralna“ działania Obozu Wielkiej Polski zyskała w wypadku kieleckim jeszcze wyrazistszą ocenę. Równa jest ona „wartości“ tych samych zbirów i szumowin na wzór których i z którymi ręką w ręką rozwydrzeni bojowkarze OWP dokonywują swych „wyczynów“ przeciw kodeksowi karnemu.

„Wartość moralna“ działania Obozu Wielkiej Polski zyskała w wypadku kieleckim jeszcze wyrazistszą ocenę. Równa jest ona „wartości“ tych samych zbirów i szumowin na wzór których i z którymi ręką w ręką rozwydrzeni bojowkarze OWP dokonywują swych „wyczynów“ przeciw kodeksowi karnemu.

„Wartość moralna“ działania Obozu Wielkiej Polski zyskała w wypadku kieleckim jeszcze wyrazistszą ocenę. Równa jest ona „wartości“ tych samych zbirów i szumowin na wzór których i z którymi ręką w ręką rozwydrzeni bojowkarze OWP dokonywują swych „wyczynów“ przeciw kodeksowi karnemu.

„Wartość moralna“ działania Obozu Wielkiej Polski zyskała w wypadku kieleckim jeszcze wyrazistszą ocenę. Równa jest ona „wartości“ tych samych zbirów i szumowin na wzór których i z którymi ręką w ręką rozwydrzeni bojowkarze OWP dokonywują swych „wyczynów“ przeciw kodeksowi karnemu.

W rocznicę zgonu ś. p. Tadeusza Hołównki

Pierwsza rocznica tragicznego zgonu ś. p. Tadeusza Hołównki zbliżyła się ku nam nader szybko. Zastaje nas bowiem wciąż jeszcze pełnych żywej pamięci i gorących dłań uczuć. Hołównko żyje jeszcze w naszej wyobraźni i w naszych sercach tak jak był: bujny, młody, dzielny i serdeczny.

A przecież rok już dzieli nas od owego wieczoru letniego, w którego mrokach podła ręka niczemności ludzkiej dokonała tragedji truskawickiej. Już rok.

Cóż uczyniliśmy dla uczczenia pamięci Hołównki, dla uchronienia wielkich wartości Jego ducha i umysłu przed zaturaniem w zawierusze powszednich spraw żywotnych naszego spracowanego i po tylekroć żalobą okrytego pokolenia?

Pojęcia: „dużo“ i „mało“ nie mogą być uważane za jednostkę miary w tej sprawie. Wszelako trzeba stwierdzić, że coś jednak, i to pozytywnego, zrobiono, że społeczeństwo oceniło pracę swego szlachetnego sługi, że Ojczyzna okazała wdzięczność Jego pamięci.

Dnia 29 sierpnia poświęcony został skromny

„PALACE“ Dziś Premiera!
Potężny przebój dźwiękowy świata
„Powrót do życia“
wspaniały dramat miłości i zdrady.
W rol. gl. Janet Gaynor i Charles Farrell.

KRONIKA

wtorek
30
sierpnia

TORUN

Kalendarszyk rzym.-kat.

Poniedziałek Śc. gl. Św. Jana

Wtorek Róży

— Stan wody w Wiśle z dnia 27. 8.: Zawichost +0.94, Warszawa +0.88, Płock +0.90, Toruń +0.98, Fordon +0.99, Chełmno +0.83, Grudziądz +1.04, Korzeniewo +1.24, Piekło +0.45, Tczew +0.40, Einlage +2.32.

— Nocny dyżur aptek. Do środy, 31 b. m. włącznie dyżuruje apteka „Pod Orlem“, Rynek Staromiejski, tel. 7.

Repertuar Teatru Miejskiego:

Sobota, 27 b. m. o godz. 20 — „Wynalazca“.

Niedziela, 28 b. m. o godz. 16 — „Królowa miliardów“; o godz. 20 — „Bajadera“.

Poniedziałek 28 bm. godz. 20 „Porwanie Sabineka“.

Repertuar kin:

Światowid — „Los dzentelmana“.

Palace — „Powrót do życia“ z Janet Gaynor.

Mars — „Najeźdźcy“.

Lux, ul. Strumykowa — „Schmeling — Sharkey“ i „W buduarze dyplomaty“.

Corso — „Apasze z Montmartru“ I. serja, „Tajemnice jaskiń Paryża“ II serja.

MARS Kina teatr dźwiękowy ul. Warszawska

Potężny film dźwiękowy

Najeźdźcy Front Zachodni 1918

Wstrząsający dramat miliona istnień ludzkich rzuconych w wir wojny reżyserji genialnego G. W. PABSTA.

Nadto: Doskonały nadprogram.

Początek seansów o godz. 17.15 19-tej i 21-ej w niedzielę od 15.15. Ceny miejsc od 0,70—1,30

Zapisy

Dzieci do klas I, II, III, IV, V i VI przygotowanej wawczej szkoły powszechnej

Pomorskiego Towarzystwa Szkoły Powszechnej w Toruniu

przyjmuje kancelaria szkoły od dnia 24 sierpnia w budynku szkoły przy ul. Piastowskiej 2 w godzinach od 10 do 12 i od 15 do 17

Kierowniczką szkoły

Z miasta

— Kursy wieczorne maturalne i dokształcające dla pań i panów, koncesjonowane przez Kuratorium Okręgu Szkolnego Pomorskiego, rozpoczynają się dnia 1 września br. Będą utworzone klasy od IV do VIII gimnazjalnej, typu humanistycznego i matematyczno-przyrodniczego, w których językiem nowożytnym będzie język angielski i francuski lub niemiecki. Ważne dla handlowców! Będą otwarte kursy języka angielskiego, jakoteż kursy dokształcające z chemii i przyrody dla uczniów i praktykantów aptekarskich i drogerijnych. Zapisywać się na kursy jakoteż bliższe informacje otrzymywać można każdego dnia w gmachu gimnazjum niemieckiego w Toruniu przy ul. Piekary 1. 49. Dla pp. wojskowych pewne ulgi. — Koncesjonariusz em. Naczelnik Wydziału Kuratorium — Władysław Jankowski. (5893)

— W prywatnej szkole im. św. Teresy dr. Zofii Szczepkowskiej (ul. Kościuski 4) za pisy codz. między godz. 12—13 oraz 17—18. Zgłaszać można dzieci do kl. I—V od lat 6—15. Przyjmuje się również repetytów.

— Zapisy do 3-klasowej Koedukacyjnej Szkoły Handlowej ze specjalną klasą IV o kierunku ekonomiczno-handlowym Izby Przemysłowo-handlowej w Toruniu przyjmuje kancelaria szkoły przy ul. Szpitalnej 6 (obok kościoła św. Jakóba) do 1 września r. b. w godzinach urzędowych.

— Zapisy do IV Publicznej Dokształcającej Szkoły w Toruniu przy ul. Szpitalnej 6 (obok kościoła św. Jakóba) przydzieleni są uczniowie kupieccy i biurowi. P. P. pracodawcy winni zgłosić swych młodocianych pracowników wspomnianych kategorii w kancelarii szkoły w dniu 1 września r. b. od godz. 18 do 20. Rok szkolny 1932/33 rozpocznie się 1 września r. b.

Tężyzna fizyczna naszych saperów

Saperskie zawody sportowe w 8 Batalionie Saperów

W dniach 16—18 sierpnia b. r. w 8 Batalionie Saperów w Toruniu odbyły się oddziałowe saperskie zawody sportowe, które były sprawdzianem wyszkolenia saperskiego, sprawności fizycznej i tężyzny duchowej żołnierzy.

Organizację zawodów przeprowadził dowódca Batalionu pulk. Gorczyński przy wydanej pomocy kpt. Laskowskiego, oficera sztabowego do spraw wyszkolenia batalionu.

Zawody odbyły się w obecności dowódcy 3 Brygady Saperów — pulk. dypl. inż. Zachorowskiego oraz wszystkich oficerów baonu.

W dniu 16 o godz. 6.30 przy dźwiękach własnej orkiestry wymaszerował batalion pod dowództwem kpt. Laskowskiego na plac ćwiczeń wodnych nad Wisłą — do pierwszych konkurencji.

Na miejscu przybyłemu dowódcy 3 Brygady Saperów zdał raport kpt. Laskowski. Po przeglądzie oddziałów przez dowódcę 3 Brygady Saperów i przywitaniu się z batalionem, rozpoczęły się zawody w przeprawie pontonami przez Wisłę — o szerokości w tym dniu w miejscu przeprawy 470 m.

Liczn zastęp sędziów, wyposażonych w stopery, towarzyszył grupom 7—8 pontonów, odbijającym na znak kierownika na przemian z jednego i drugiego brzegu.

I w tymże czasie, z specjalnie wybudowanej na brzegu Wisły trybuny, wszelkie poruszenia ścigających się pontonów były z ciekawością obserwowane przez Komisję Sędziowską z pulk. Zachorowskim, jako głównym sędzią na czelu.

W konkurencji tej I miejsce zajęła 2 kompania sap., II miejsce zajęła 3 komp. sap., III miejsce zajęła 4 komp. sap., IV miejsce zajęła 1 komp. sap.

Różnice w średnich czasach uzyskanych przez kompanie były tak nieznaczne, wahały się w granicach 5—10 sekund, że ogólnie można przyjąć, iż wszystkie kompanie pod względem ambicji i wyszkolenia stoją na jednym i to wysokim poziomie. Zdecydowały zaś w uzyskiwaniu pierwszych miejsc, karne punkty, notowane przez sędziów za najmniejszą uchybienie przepisom wiosłarki pontonowej.

Po przeprawach pontonami odbyły się zawody pływackie na 50 m., w których brały udział całe stany kompanii.

O wynikach w tej konkurencji zdecydowała ilość saperów, którzy z powodu wad organicznych, czy też słabszego opanowania nerwów, nie wytrzymali próby i skorzystali z pomocy łodzi ratunkowych. Jednak takich było niewiele i ogólne wyniki można uważać za bardzo dobre.

I miejsce zajęła 4 komp. sap.; II miejsce zajęła 1 komp. sap., III miejsce zajęła 3 kompania sap.; IV miejsce zajęła 2 komp. sap.

Następnego dnia, t. j. 17 b. m. miały miejsce na Wiśle zawody w jeździe puchówkami (łodziemi), w których saperzy popisali się siłą i umiejętnością kierowania tego rodzaju łodzią, idąc w zawody z wytrawnymi rybakami i uzyskując doskonale czasy w przebywaniu tak szerokiej przeszkody wodnej.

W tej konkurencji I miejsce zajęła 2 komp. sap., II miejsce zajęła 3 komp. sap., III miejsce zajęła 4 komp. sap., IV miejsce zajęła 1 komp. saperów.

W dniu 18 b. m. odbyły się zawody w marszu forsownym na długości trasy 13 km. w pełnym rynsztunku bojowym i ze sprzętem saperskim, poczem po krótkiej 20-minutowej przerwie przystępowały oddziały wydzielone mi zastępami do budowy 50 m. odcinków przeszkód z drutu kolczastego; zastępy, dowolnie przez kierownika zawodów formowane i prowadzone przez podoficerów służby czynnej.

Kompanie startowały w odstępach 0,5—1,0 godz., przebywając wytyczoną trasę marszu w rekordowym wprost czasie z szybkością 8 do 10 km. na godz., w duszny i upalny dzień. To też saperzy przychodzili do mety zlanymi potem i umorusani kurzem, mimo to zachowując jeszcze dużo odporności fizycznej i duchowej, by sprawnie i szybko wykonać następną zadanie: t. j. — kilka odcinków przeszkód na każdą kompanię. W marszu I miejsce zajęła 2 komp. sap., II miejsce zajęła 1 komp. sap., III miejsce zajęła 4 komp. sap., IV miejsce zajęła 3 komp. sap.

Różnice czasów w tej konkurencji były za ledwie paru minutowe. Jednak wzmagający się upał dotkliwie dawał się ze znaki kompaniom później startującym.

Mimo cięższych warunków I miejsce w budowie przeszkód po marszu w wspaniałym czasie zajęła kompania, która ostatnia startowała, t. j. komp. 3; II miejsce zajęła 4 komp. sap., III miejsce zajęła 2 komp. sap., IV miejsce zajęła 1 komp. sap.

W ostatnim dniu zawodów, t. j. dnia 18 b. m. zostały ogłoszone wyniki zawodów, oraz odbyło się uroczyste wręczenie zwycięskim kompaniom dyplomów pięknie wykonanych przez oficerów batalionu: por. Scheinera i por. Pietraszewskiego.

Do zebranego na dziedzińcu koszarowym batalionu (w obecności dowódcy 3 Brygady Saperów) przemówił dowódca pulk. Gorczyński, wyrażając uznanie za wysiłek i hart ducha wykazany przez saperów, stwierdzając osiągnięty przez batalion wysoki poziom wyszkolenia saperskiego i podkreślił, że w zawodach nie było zwycięzców, ani też zwyciężonych, a są tylko uzyskane miejsca z wyników niewiele różniących się od siebie. Na zakończenie przemówienia dowódca Batalionu wznosił okrzyk „Niech żyje“ na cześć dostojnego gościa i przełożonego dowódcy 3 Brygady Saperów, podchwycony z zapalem i powtórzony trzykrotnie przez zebraną brać saperską.

Następnie dowódca Brygady wręczył mistrzowskiej 2 kompanii sap. piękny puhar jako nagrodę przechodnią 8 Batalionu Saperów, winszując dowódcy uzyskanego powodzenia. Dowódca Batalionu rozdał dyplomy za osiągnięte I miejsca w poszczególnych konkurencjach.

Uroczystość rozdania dyplomów i wręczenia puharu została zakończona defiladą batalionu przed dowódcą 3 Brygady Saperów i dowódcą 8 Batalionu Saperów.

Batalion prowadzony przez kpt. Laskowskiego, dziarsko przemarszerował, zyskując ze strony dowódcy Brygady pochwałę za swoją postawę i sprawność.

Z Komitetu Popierania Teatru

Na ostatnim posiedzeniu prezydium Komitetu Popierania Teatru, przewodniczący p. nacz. dr. Krysiński, złożył obszernie sprawozdanie z dotychczasowej działalności Komitetu. W sprawozdaniu swem prezes p. nacz. dr. Krysiński podkreślił, iż cziwe stanowisko szeregu instytucji, które udzieliły Teatrowi — na skutek starań Komitetu — pomocy finansowej. Podniósł też prezes starania delegacji wyłonionej przez Komitet, dzięki której staraniom Teatr uzyskał roczną subwencję rządową w wysokości 18.000 zł, w tej samej wysokości

subwencję udzielił również Magistrat naszego miasta.

Delegacji Komitetu uchwalono — na wniosek p. nacz. dr. Krysińskiego — wyrazić specjalne podziękowanie za jej starania uwieńczone tak pomyślnym rezultatem.

W dalszym ciągu zebrania omówiono sprawę terminów wypłaty przyznanych Teatrowi zasiłków.

W dyskusji dyr. Benda zaznaczył zebranych z kwestją występów zespołu toruńskiego w Grudziądzu.

Z sąsiadów

Echa napadu na inkasenta Andrzejewskiego w Gdyni

Sąd Apelacyjny zatwierdził wyrok na bandytów

W grudniu 1930 r. dokonano w Gdyni śmiałego napadu na gońca monopolu spirytusowego Andrzejewskiego niosącego zainkasowane 7 tys. zł.

Jeden z bandytów uderzył Andrzejewskiego kolbą brauninga w głowę, a ogłuszywszy go zabrał teczkę z pieniędzmi.

Przeprowadzone śledztwo wykazało, że do bandy tej należał niejaki Krawczyński, Zawadzki Leon, urzędnik pocztowy oraz niejaki Jan Piłat.

Na odbytej rozprawie w lutym br. w Wejrowie Sąd Okręgowy zasądził Krawczyńskiego na 7 lat ciężkiego więzienia, Zawadzkiego —

który również fałszował książeczki PKO na 6 lat ciężkiego więzienia i Piłata na 3 lata ciężkiego więzienia.

Na skutek wniesionej apelacji w ub. piątek odbyła się w Sądzie Apelacyjnym w Toruniu ponowna rozprawa.

Trybunałowi przewodniczył sędzia S. A. Sosiński jako wotanci zasiadali sędzia S. O. Zubkowski. Oskarżał wiceprokurator S. A. Sochaczewski, Oskarżonych bronili z urzędu adwokaci Kulerski i Kurzętkowski.

Sąd po przeprowadzeniu rozprawy zatwierdził w całości wyrok pierwszej instancji.

Nieuczciwy dozorca

Sąd Apelacyjny rozpatrywał w dniu wczorajszym sprawę przeciwko b. dozorce fabryki Weese w Toruniu. Dozorca Kloose dopuszczał się systematycznie kradzieży różnych wyrobów, a skradziony towar sprzedawał.

Kloose znalazł się na ławie oskarżonych tuższego Sądu Okręgowego, który zasądził go na rok więzienia, a niejaki Ch. za kupno skradzionego towaru na 6 miesięcy więzienia.

Na skutek odwołania odbyła się ponowna

rozprawa przed Sądem Apelacyjnym.

Po ponownym przesłuchaniu świadków i przeprowadzeniu rozprawy, Sąd uchylił wyrok pierwszej instancji, i zasądził Kloosego tylko na 6 miesięcy więzienia, a Ch. uniewinnił.

Trybunałowi przewodniczył sędzia S. A. Sosiński przy udziale sędziów S. A. Kurkowskiego i Kruzyńskiego, oskarżał wiceprokurator S. A. Sochaczewski.

„Nie mów fałszywego świadectwa...“

W Sądzie Okręgowym, jako instancji odwoławczej odbyło się wczoraj szereg rozpraw apelacyjnych z Sądów Grodzkich.

W pierwszej sprawie na ławie oskarżonych zasiadła rodzina matka, córka i syn. Oskarżeni zrobili doniesienie na urzędnika sądowego. Wawrzyniaka, zarzucając mu kradzież węgla i innych przedmiotów z gmachu sądowego. Wawrzyniak zaskarżył całą rodzinę o oszczerstwo i Sąd grodzki w wyniku

przeprowadzonej rozprawy zasądził Marję B. na 6 tygodni, Anastazję B. na 3 tygodnie a Feliksa B. na 4 tygodnie więzienia.

Na skutek odwołania odbyła się ponowna rozprawa w Sądzie Okręgowym. Sąd po przeprowadzeniu rozprawy zatwierdził wyrok pierwszej instancji uwzględnił jednak o koliczności łagodzącej i karę zawiesił wszystkim na 2 lata.

cowników wspomnianych kategorii w kancelarii szkoły w dniu 1 września r. b. od godz. 18 do 20. Rok szkolny 1932/33 rozpocznie się 1 września r. b.

— Na gorącym uczynku przytrzymała policja w dniu wczorajszym niejakiego Leona Janickiego w chwili, gdy usiłował skraść torebkę damską na plaży po lewej stronie Wisły. Janicki, jak stwierdzono, buszował na plaży i okradał od dłuższego już czasu zażywających kąpiel obywateli.

— Zgony. Dnia 27 sierpnia 1932 r. zmarli w Toruniu: Helena Kamińska z d. Janicka, ur. 15. 11. 1896 r.; Kazimierz Pyzir, ur. 15. 5. 1931; Zofia Paterska, ur. 12. 7. 1932 r.

Z teatru

— „Porwanie Sabineka“. Dziś w poniedziałek, 29 b. m. o godz. 20 „Porwanie Sabineka“, przedstawienie zakupione przez pocztowców. We wtorek, 30 b. m. teatr nieczynny.

— „Bajadera“. W środę, 31 b. m. o godz. 20 t. zw. „Tania środa“ przyniesie po cenach najniższych od 0,30 do 2,80 zł przepiękną, nie, zwykle efektowną i obfitującą w czarujące melodie operetkę w 3 aktach E. Kalmana p. t. „Bajadera“. Będzie to zarazem ostatnią sposobność ujrzenia tego arcydzieła współczesnej operetki światowej, w której pożegna się z Toruniem znakomity gość Operetki Zdrojowej z Ciechocinka Elna Gistedt

„SWIATOWID“ Dziś Premiera!

John Gilbert, Louis Wohlheim, Lella Hyams i Anita Page

w dramacie niezwykłych emocyj

„LOS DZENTELMENA“

Położenie rolnictwa w Polsce

Zbiory lepsze od zeszłorocznych

Instytut Badania Konjunktur Gospodarczych i Cea daje następującą ocenę obecnej sytuacji rolnictwa.

Rezultaty żniw zapowiadają się bardzo dobrze dla żyta i owsa, gorzej dla jęczmienia, średnio dobrze dla pszenicy. Znaczenie klaszki rdzy która dotknęła ostatnio pszenicę, jest jedynie lokalne i nie wydaje się, by mogła ona mieć większy wpływ na kształtowanie się poziomu cen pszenicy w kraju. Wobec spodziewanego dużego urodzaju żyta, tak w Polsce, jak i w innych głównych krajach produkujących, rozpiętość cen między żytem a pszenicą będzie zapewne w przyszłym roku gospodarczym utrzymywać się na wyższym poziomie, niż to miało miejsce w roku bieżącym. — W czasie żniw niepomyślne warunki atmosferyczne wyrządziły znaczne szkody w rozmaitych stronach kraju. Naogół jednak pierwsze wiadomości o omlotach każą się spodziewać zbiorów wyższych od zeszłorocznych w zakresie żyta i owsa, mniej więcej jednakowo jęczmienia i niższych pszenicy.

Wobec niskiego poziomu cen światowych i przypuszczalnych dość znacznych nadwyżek eksportowych, nie należy się spodziewać wzrostu cen przed miesiącami wiosennymi. Tendencja zwykła może być wywołana jedynie przez zakupy interwencyjne. Jest jednak mało prawdopodobne, by mogła ona się utrzymać w ciągu miesięcy jesiennych. Raczej należy oczekiwać dalszego spadku cen. Dotychczas rolnicy, wobec niskiego poziomu cen, powstrzymują się z rzuceniem większych ilości zboża na rynek. W razie trwania tego stanu rzeczy, można się liczyć z utrzymaniem cen na poziomie niewiele niższym od patrytetu eksportowego (cena światowa plus premia).

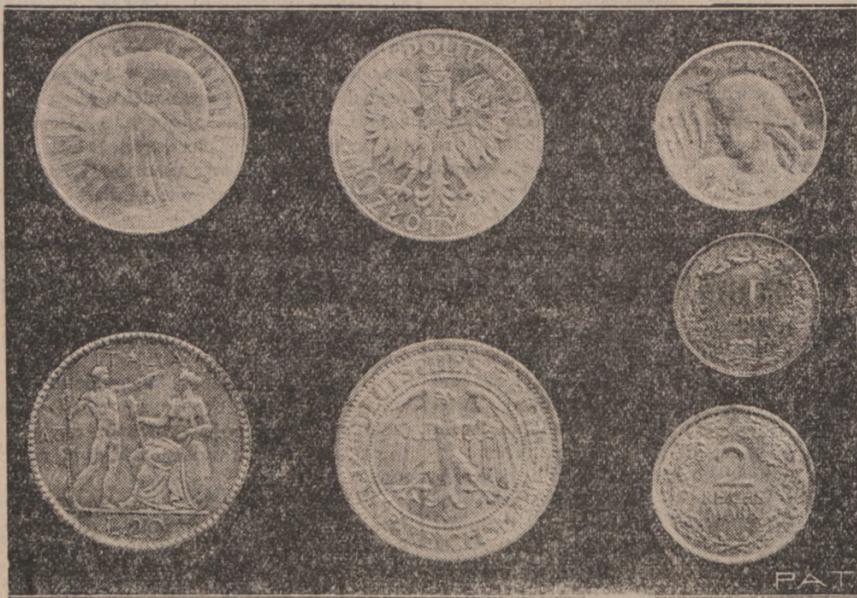
W zakresie trzody chlewnej ceny utrzymują się na niskim poziomie. Ciężka sytuacja gospodarcza kraju, spadek cen zbóż, trudności finansowe, z którymi musi walczyć rolnictwo, wpływają hamująco na normalny rozwój tendencji wzrostowych na rynku handlowym. — Dotyczy to zarówno cen żywea, jak i cen masła i jaj. W każdym razie ceny głównych ar-

tykułów hodowlanych w stosunku do cen zbóż w przyszłym roku gospodarczym będą się kształtować pomyślniej dla artykułów hodowlanych, niż miało to miejsce w bieżącym roku gospodarczym.

Drugi kwartał, jakoteż miesiąc lipiec stanowią w ogólnej sytuacji finansowej wsi okres przejściowy. Szereg zarządzeń przychylił się do odroczenia terminów płatności zobowiązań rolniczych do okresu późniejszego. Stosunkowo wysoka cena zbóż (do czerwea)

i zwykła cen artykułów hodowlanych w ciągu maja wpłynęły na zwiększenie dopływu gotówki na wieś. Znalazło to wyraz w pewnym odprężeniu sytuacji na rynku krótkoterminowych zobowiązań (odsetek protestowanych weksli w okręgach rolniczych utrzymywał się na stosunkowo dość niskim poziomie). Dane orientacyjne co do rozmiarów konsumpcji wsi wydają się wskazywać na pewien wzrost artykułów nabywanych tak przez większych, jak i mniejszych rolników.

Projekt nowej monety 10-złotowej

Z początkiem września mają się ukazać w obiegu srebrne monety 10-złotowe. Projekt srebrnej 10-złotówki już jest przygotowany. Autorem jego jest znakomity rzeźbiarz prof. Antoni Madeyski, twórca pomników Jadwigi i Władysława Warneńczyka, zdobiących katedrę na Wawelu.

Na jednej stronie srebrnej 10-złotówki znajduje się symboliczna głowa niewieścia na tle kłosa zboża, na drugiej stronie orzeł państwowy. W otoku nad orłem napis: „Rzeczpospolita Polska”, pod orłem zaś data „1932” i napis „10 złotych 10”. Zaznaczyć należy przytem, że nowa srebrna moneta polska będzie tak jak dotychczasowe 750-tej próby. Jest to wyższa próba srebrniaków w monetach angielskich lub niemieckich, które są tylko 500-tej próby.

Fotografia nasza przedstawia: 1) i 2) projekt srebrnej monety 10-złotowej; 3) srebrne 20 lirów włoskich = 9 zł 60 gr; 4) srebrne 5 marek niemieckich = 10 zł 60 gr; 5) srebrna 2-złotówka; 6) srebrny 1 frank szwajcarski = 1 zł 74 gr; 7) srebrna 2-markówka niem. = 4 zł 23 gr.

Dochody i wydatki państwa

Lipiec znacznie lepszym miesiącem od czerwca

Lipiec przyniósł zwiększenie dochodów państwowych w porównaniu z czerwcem r. b. o 24.114 tys. zł, a to wskutek wzrostu wpływu z monopolów o blisko 5 mil. zł i zwiększenia się pozycji innych dochodów administracyjnych o 19.067 tys. zł. Również wpływy podatkowe wzrosły nieznacznie o ca. 1 milion złotych. Wydatki skarbu państwa zwiększyły się natomiast tylko o 1.823 tys. zł.

Ogółem wydatki skarbowe w lipcu r. b. wyniosły 188.880 tys. zł. wobec 187.057 tys. w czerwcu r. b., a 218.191 tys. w lipcu ub. roku, dochody zaś — 171.903 tys. względnie 147.789 tys. i 192.792 tys. zł. W pierwszych czterech miesiącach b. roku budżetowego, t. j. od 1. 4. do 31. 7. r. b. wydatki skarbowe wyrażały się cyfrą 764.791 tys. zł., dochody zaś wyniosły 689.844 tys. zł.

Deficyt budżetowy za lipiec r. b. wynosił przeto 16.977 tys. zł., wobec 39.268 tys. w czerwcu r. b., a 25.399 tys. w lipcu ub. r., za pierwsze cztery miesiące b. roku budżetowego wyraża się zaś cyfrą 74.947 tys. zł.

Poszczególne pozycje dochodów i wydatków państwowych w lipcu r. b. przedstawiały się w tysiącach złotych następująco: dochody: administracja 113.546, w tem dochody skarbowe z podatków i opłat 75.688, inne dochody administracyjne 37.858, wpłaty do skarbu państwa z przedsiębiorstw 3.178, z monopolu 55.179; wydatki — administracja ogółem 188.880, w tem władze naczelne 1.554, ministerstwo spraw zagranicznych 3.329, wojskowych 66.095, wewnętrznych 16.264, skarbu 8.140, sprawiedliwości 7.803, przemysłu i handlu 2.869, komunikacji 256, rolnictwa 1.440, wyznań rel. i gśw. publ. 27.566, robót publicznych 2.809, pracy i opieki społecznej 5.901, reform rolnych 569, poczt i telegrafów 102, emerytury 15.468, renty inwalidzkie i pensje 10.284, obsługa długów państwowych 18.431. Do przedsiębiorstw skarbu państwa w lipcu r. b. nie nie dopłacił, podczas gdy w czerwcu r. b. dopłata wynosiła 1.506 tys. zł., a w lipcu ub. r. 554 tys. zł.

Pomimo kryzysu — wzrost oszczędności

Lokaty w P. K. O. wzrosły o 2,3 proc.

Pomimo wzmagającego się stale kryzysu gospodarczego i normalnego w tym okresie odpływu wkładów, ze względu na wyjazdy letnie i t. p., wkłady w Pocztovej Kasie Oszczędności jako też w kasach komunalnych i niekomunalnych w lipcu r. b. osiągnęły poważny wzrost. Stan wkładów oszczędnościowych w P. K. O. na dzień 31. 6. r. b. wynosił 394.859 tys. zł, wobec 386.140 tys. na 30. 6. r. b., wzrost więc o 2,3%. Równocześnie lokaty na rachunkach bieżących, czekowych i żyrowych zwiększyły się ze 147.992 na 152.707 tys. złotych.

W 377 kasach komunalnych wkłady na

książeczkach oszczędnościowych wzrosły z 526.504 tys. na 528.899 tys. zł, t. j. o 1/2%, natomiast lokaty instytucyj finansowych zmniejszyły się z 33.966 na 32.887 tys. zł, a wkłady na rachunkach bieżących, czekowych i żyrowych z 48.174 na 45.047 tys. zł.

Odpowiednie przycięcie w dwóch kasach niekomunalnych przedstawiały się następująco: wkłady oszczędnościowe na 31. 7. r. b. 37.301 tys. zł, wobec 36.248 tys. na 30. 6., a więc wzrost o 2,9%; wkłady instytucyj finansowych 6.684 tys. (6.493 tys.), a lokaty na rachunkach bieżących 111 tys. wobec 103 tys. zł. na 30. 6. r. b.

Silna zwyzka akcji Banku Polskiego

Na warszawskim rynku papierów dywidendowych w bieżącym tygodniu nastąpiła silna zwyzka kursu akcji Banku Polskiego, które zyskały o blisko 10 zł. na sztuce. Zwyzka ta, jak twierdzą sfery giełdowe, została wywołana większym popytem na te akcje ze strony szerszej publiczności, oraz zanieczaniem sprzedaży przez posiadaczy zagranicznych.

Akcje Banku Polskiego w dalszym ciągu mają tendencję wybitnie mocną, przy dość dużych obrotach. W dniu 19 b. m. kurs akcji Banku Polskiego wynosił 71, a dnia 26 b. m. zanotowano na giełdzie warszawskiej kurs 80 złotych.

Z akcji przemysłowych interesowano się głównie akcjami metalurgicznymi, a mianowicie Lilpopami, Starachowicami, Ostrowcem, oraz akcjami Warszawskiego Towarzystwa Fabryk Cukru, jednak z braku materiału do większych transakcyj nie dochodziło. Zwyzka akcji metalurgicznych tłumaczy się ostatnimi zamówieniami sowieckimi, jakie otrzymały fabryki krajowe na lokomotywy i tabor kolejowy.

Na giełdach prowincjonalnych obroty akcjami były w tygodniu bieżącym niewielkie i ograniczały się, jak i na giełdzie warszawskiej, niemal wyłącznie, do akcji Banku Polskiego i akcji metalurgicznych.

Podatki i świadczenia publiczne

nie korzystają z ustawy o odroczeniu płatności

Weszły już w życie przepisy prawne o przyמושowej egzekucji należności państwowych, samorządowych i t. p. Wszelkie zaległości podatków i danin państwowych są obecnie ściągane przez urzędy skarbowe, przyczem podkreślić należy, że egzekucja przeprowadzona będzie w sposób stanowczy, gdyż przepisy rozporządzenia są bardzo stanowcze i rygorystyczne.

Pozatem koszty egzekucyjne są znaczne, co szczególnie przy nieznacznych sumach zaległości mogą dojść do wysokości należności, z czego wiata szkoda płatnika.

Ma to wielkie znaczenie przedewszystkiem dla rolnictwa dotkniętego kryzysem, gdyż podatki państwowe, samorządowe, opłaty na Izbę Rolniczą i t. p. nie podlegają żadnym odroczeniom i muszą być płacone pod grozą egzekucji, tembardziej że dobrowolnie uiszczenie bieżących podatków państwowych powoduje bonifikatę zaległości.

Rozsądnem przeto jest uiszczenie podatków bez kar i kosztów egzekucyjnych. To samo odnosi się do sfer kupieckich.

Nowelizacja rozporządzenia o sądach doraźnych

Rada Ministrów na piątkowym posiedzeniu uchwaliła m. in. projekt nowelizacji rozporządzenia o sądach doraźnych.

Nowelizacja ta ma charakter zmian czysto formalnych, koniecznych ze względu na to, że z dniem 1 września r. b. wchodzi w życie nowy kodeks karny. Dekret o sądach doraźnych wymieniając przestępstwa, które podlegają postępowaniu w trybie doraźnym, określa je za pomocą paragrafów kodeksu karnego, przewidyujących te przestępstwa. Ponieważ odpowiednie numery paragrafów mają w nowym kodeksie zupełnie inną treść, bowiem cały układ i numeracja kodeksu są inne, niż w kodeksie dotychczasowym, przeto nowelizacja rozporządzenia o sądach doraźnych zastąpi paragrafy dawnego kodeksu wycięciem odpowiednich paragrafów kodeksu nowego.

Rozporządzenie ukaże się jeszcze przed dniem 1 września r. b. tak, aby zaczęło obowiązywać jednocześnie z wejściem w życie nowego kodeksu karnego.

Prawo o wykroczeniach

Z dniem 1 września r. b. obowiązywać będzie rozp. Prezydenta R. P. z dn. 11 lipca 1932 r. — prawo o wykroczeniach. W stosunku do obowiązujących dotąd przepisów wprowadza wspomniane rozporządzenie dość znaczne zmiany. Nie wchodząc w bliższe szczegóły, zwracamy uwagę na przepis art. 58 wspomnianego wstępnie prawa o wykroczeniach, które stanowi, że kto kierując gospodarstwem nie wpłaca do zakładów ubezpieczeń specjalnych jak kasy chorych, ubezpieczenie od wyrostu i od inwalidztwa, zakład ubezpieczeń pracowników umysłowych składek potrącanych przy wypłacie pracownikom na rzecz tych instytucyj podlega surowym karom do 3 miesięcy aresztu lub grzywny do 3000 złotych.

Na powyższe przepisy Pomorska Izba Rolnicza w interesie własnym rolników zwraca szczególną uwagę

Sowieckie zamówienia na polskie parowozy i tabor kolejowy

W tych dniach zostały ukończone rokowania „Sowpoltorgu” z fabrykami krajowemi na dostawę dla Sowieców, wywrotek i platform wagonowych. Ogółem Sowiety zamówiły 4 parowozy dla kolei wąskotorowych wartości 250 tys. zł, 36 wywrotek za sumę 700 tys. zł i 80 platform wagonowych wartości 650 tys. zł. Zamówienia te będą wykonane jeszcze w ciągu roku bieżącego.

Jednocześnie dowiadujemy się, że są w toku rokowania o dostawę parowozów na ogólną sumę 2.300 tys. zł.

W związku z majacymi się odbyć w przyszłym tygodniu posiedzeniami „Sowpoltorgu” wyjeżdżają do Moskwy w dniu 28 b. m. dyr. „Sowpoltorgu” prof. Kasperowicz, dyrektor Zakładów Ostrowieckich Karszo-Siedlecki i dyr. Banku Gospodarstwa Krajowego Pawłowicz.

Obieg bilonu zagranicą

Jak wiadomo, granica emisji bilonu w Polsce wynosi dotychczas 320 milionów zł., która to suma ustalona była w r. 1924 na podstawie obliczenia przyjmującego ilość ludności w kraju na 26.600 tys. i kwoty zł. 12 bilonu na głowę.

W innych krajach obieg bilonu przy obliczeniu na głowę ludności waha się w bardzo szerokich granicach. W Belgji na głowę ludności wypada — licząc w złotych polskich — 14 zł., we Włoszech — 23 1/2 zł., w Anglii — 43,05 zł., w Niemczech — 63,60 zł., w Czechosłowacji — 17,17 zł. na głowę ludności.

Eksport gipsu do Finlandji

W tych dniach wysłano z Polski drogą morską do Finlandji pierwsze partje gipsu. Należy przytem zaznaczyć, że dotąd głównym dostawcą gipsu do Finlandji dla celów budowlanych były Niemcy, które przywoziły około półtora tysiąca ton rocznie. Obecnie część tych dostaw przypadnie przemysłowi polskiemu.

Budujemy Flotę Narodową

Nabożeństwo żałobne

za spókoj duszy zmarlej Malzonki Pana Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, nieodżałowanej pamieci dlugoletniej dzialaczki niepodleglosciowej i spolecznej, szczegolnie znanej z ofiarnej pracy w organizacjach kobiecych i opieki spolecznej

S. P.

Michaliny Mościckiej

odbędzie się we wtorek, dn. 30 sierpnia 1932 r. w Gdyni

o godz. 9.30 w nowym kościele (Serca Jezusowego) przy ul. 10 Lutego.

O powyższym zawiadamiają

Drużyna Harcerska Żeńska, Misja Dworcowa, Polski Czerwony Krzyż, Przystosowanie Wojskowe Kobiet, Rodzina Policyjna, Rodzina Wojskowa, Stowarzyszenie Dzieci Marji, Sokół Żeński, Stowarzyszenie Młodzieży Polskiej Żeńskiej, Stowarzyszenie Pań Miłosierdzia, Związek Pracy Obywatelskiej Kobiet, Związek Towarzystw w Gdyni.

Gdynia, w sierpniu 1932 r.

PRZETARG PRZYMUSOWY.

We wtorek, dnia 30 sierpnia 1932 o godz. 11 sprzedawac będę w Górkach - Dębskich najwięcej dajacemu z gotówkę: 3 stogi żyta. 2378 Pluciński, komornik sądowy w Szubinie.

TORUN

PRZETARG PRZYMUSOWY.

Dnia 30 sierpnia o godz. 12 licytować będę u spedytora Sadeckiego za gotówkę najwięcej dajacemu: bilard, piano, bufet, stół skladowy, 20 rozplylacy krzeslalowych, 3 kanapy pluszowe, radioaparac, maszynę do szycia, obraz. 6024 Janowski, komornik sądowy.

PRZETARG PRZYMUSOWY.

Dnia 30 sierpnia o godz. 9 sprzedawac będę najwięcej dajacemu za gotówkę przy Prostej 21-23: maszyny stolarskie; o godz. 11 u spedytora Sadeckiego: warsztat stolarski, szafy, stoły, obrazy, bibliotekę, maszynę do pisania, bufet, kredens, rower, maszynę szewską, towary kolonialne, materjaly na ubrania, maszynę do szycia, kanapę, biurko, zegar i inne; o godz. 15 na Kępie Bazarowej: glosnik radj., umywalkę, stoły, krzesla, kanapę, fotel, szafę, bufet i inne. 6022 Rzymyszkiewicz, komornik sądowy.

1172

LICYTACJA PRZYMUSOWA.

Dnia 30 sierpnia o godz. 10 sprzedaje przy ul. Zełarskiej 2 przymusowym przetargiem za gotówkę: krzesla, stoły, kanapy, fotele i inne rzeczy; o godz. 12 u spedytora Sadeckiego: szafę, 2 łozka, 3 kanapy; o godz. 14 w Podgórzcu przy ul. Pulaskiego 10: radioaparac, glosnik. 6023 Bartkowiak, komornik sądowy.

GRUDZIĄDZ

PRZETARG PRZYMUSOWY.

W poniedzialek, dnia 30. 8. 1932 sprzedawac będę w drodze przetargu przymusowego najwięcej dajacemu za natychmiastowa gotówka w Grudziądzu przy ul. Toruńskiej 27-29 o godz. 10: 1 szafę do aktu, 1 stół zwykly, 1 stół skladowy, 2 trzymadla kowalskie; w Wielkim Welczu u p. Gronka o godz. 12: 1 bielizniarke, 1 lustro zwykly, 1 maszynę do szycia, 1 kanapę, 1 etazerke, 1 zegar scienny; w Grudziądzu, dnia 31. 8. 1932 przy ul. Klasztornej o godz. 9: 1 bufet dębowy mały, 1 lezankę gobelinowa, 1 mały dywanik, 1 szafę do rzeczy z lustrem, 2 stoliki nocne z apteczkami, 2 koniki platynowe, 1 postument do owocow platynowy, 1 zyrandol 3-ramienny elektr., 1 obrus na stół 2 m, 3 pary firan zwyklych, 3 zaslony okienne koloru zoltego, 1 nakrycie na lozko, 4 obraczkki. W Grudziądzu, dnia 31. 8. 32. o godz. 10 przy ul. Koszarowej 29 w biurze mojem: wieksza ilosc zegarkow męskich i damskich budzikow, zegary scienne, lańcuszki, torebki damskie, wieksza ilosc pierścionkow, rączki alpakowe do lasek, noze i widelce, lyzeczki, garnitur na biurko marmurowy, branzoletki, barometry, medalonki, 1 karton, stolowe nakrycie, werki oryginalne do zegarkow, 2 szafy oszklone, 1 stół, 3 pilki, 1 zegar reklamowy uliczny i t. p. Zielniewicz, komornik sądowy w Grudziądzu. 376

PRZETARG PRZYMUSOWY.

We srode, dnia 31 sierpnia 1932 o godz. 11 przed poludniem sprzedawac będę w drodze przetargu przymusowego najwięcej dajacemu za natychmiastowa gotówkę w Grudziądzu przy ul. Ogrodowej 23, co następuje: różne towary kolonialne, jak: kawę, proszki do prania, mydlo i t. p. przedmioty. Jaranowski, komornik sądowy w Grudziądzu. 378

PRZETARG PRZYMUSOWY.

We srode, dnia 31. 8. 32. o godz. 9 sprzedawac będę w drodze przetargu przymusowego najwięcej dajacemu za gotówkę w Grudziądzu w biurze mojem przy ul. Nadgórznej 46: 1 maszynę do pisania; o godz. 9,15 przy ul. Droga Nowomiejska Biala Willa: 5 par firan; o godz. 9,45 przy ul. Szewskiej 2: stół szeroki, kancelaryjny i pulpuc czarny; o godz. 10 przy ul. Mickiewicza 31: kanapę, radioaparac, umywalkę, pianino i maszynę do szycia; o godz. 10,15 przy ul. Mlyńskiej nr. 16: maszynę do szycia i 50 kur; o godz. 10,30 przy ul. Mlyńskiej 19: maszynę do pisania; o godz. 11 przy ul. T. Grobli 1: stół z krzeslami, zegar, lezankę i bufet; o godz. 11,15 przy ul. T. Grobli 30a: 1 patefon, 2 pary firan, 1 obraz, 1 zegar; o godz. 11,30 przy ul. M. Focha w restauracji Teatru Miejskiego: 6 but. wina, 10 ltr konjaku, 7 ltr likieru, 15 ltr soku, 10 ltr czystej. 2000 szt. papierosow; o godz. 12 przy ul. Dworcowej: kasę ogniotrwalą, biurko, stół, 6 krzesel i szafę do ksiazek; o godz. 12,30 przy ul. Sw. Wojciecha 12: 1 elektrolux; o godz. 12,45 przy ul. Chelmińskiej 81: kanapę, umywalkę z lustrem, 2 nocne stoliki, maszynę do szycia, patefon, 2 pary firan i rower męski; o godz. 13 przy Placu 23 Stycznia w podwórzu firmy Witkowski: duzo różnych mebli domowych. Kowalski, komornik sądowy w Grudziądzu. 377

Młodego inżyniera lub technika

doświadczonego w budowie i konstrukcji kotłow par., maszyn par. i w ogólnej bud. masz., wladajac. jezyk. polsk. i niem. poszuk. od 1. 10* 1932 ewtl. wczesniej. Tylko pisemne zglosz. w obydwu jezykach z podan. zyciorysu i ządanej pensji. 6019 BORN & SCHUETZE - TORUN.

LICYTACJA PRZYMUSOWA.

W Grudziądzu dnia 5. 9. 1932 r. o godz. 10 odbędzie się w Grudziądzu przy ul. Tuszewska, Grobla w firmie Pepege „Polski Przemysl Gumowy” sprzedaż 24.000 (dwadzieścia cztery tysiące) par gumowego męskiego i damskiego z produkcji letniej zajetych na pokrycie zaleglosci podatkowych. Mgr. Wierzbinski, inspektor Skarbowy.

ZAPOWIEDZ. Podaje się do ogólnej wiadomosci, że: 1) niezony Franciszek Bieliński, czeladnik kowalski, zamieszkal w Gdyni, syn Augusta Bielińskiego, chalupnika i jego zony Ludwiki z domu Grudzińskiej, zamieszkalych w Nowym Bukowcu, powiat starogardzki; 2) niezamezna Marja Bartlewska bez zawodu, zamieszkal w Gdańsku - Wrzeszczu, Hochschulweg 6, córka Ignacego Bartłowskiego, robotnika i jego zony Elzbiety z domu Kosiakowskiej, zamieszkalych w Tucholi, chcą zawrzeć związek małzenski. Obwieszczenie zapowiedzi nastąpić winno w Gdyni i Gdzecie Gdańskiej w Gdańsku. Gdynia, dnia 27 sierpnia 1932 r. Urzédnik Stanu Cywilnego (-) Reinhardt.

Zarobek dla pracowników branży budowlanej.

Wejherowo, 3-go Maja 18, II. p. Godziny przyjęć od 16-tej do 17-tej.

Na sezon szkolny

polecam

Torby szkolne na plec od 2.30 Teki „ skórzane „ 5.20 Piórnik - Sniadanki

znanej jakości — po niskich cenach

Magazyn Wyrobów Skórzano-Galanteryjnych i przyborow podróznich

MUSIAŁ Bydgoszcz, ul. Długa nr. 29.

2382

OGŁOSZENIE.

W myśl art. 156 § 1 u. k. s. zarządza się publiczny przetarg prawomocnie orzeczonej konfiskaty napojow alkoholowych a mianowicie: 200 butelek „Winiak mieszany” *** 0,72 l. cena szacunkowa 1 butelki 6,50 zł, 200 butelek „Fine Old Brandy” 0,72 l. cena szacunkowa 1 butelki 5,25 zł, 50 butelek „Fine Old Brandy” 0,36 l. cena szacunkowa 1 butelki 2,80 zł, 50 butelek „Rum” 0,36 l. cena szacunkowa 1 butelki 3,00 zł, 100 butelek „Kurfürst” 1.— l. cena szacunkowa 1 butelki 6,85 zł, 50 butelek „Kurfürst” 0,50 l. cena szacunkowa 1 butelki 3,60 zł, 50 butelek „Rum” 0,72 l. cen szacunkowa 1 butelki 3,40 zł, 25 butelek „Winiak mieszany” *** 0,36 l. cena szacunkowa 1 butelki 3,40 zł; powyższe wódki gatunkowe odpowiadają 38 stopni alkoholowych. 100 butelek „Zytniówki” a 1 ltr, cena szacunkowa 5,90 zł stop. 42%, 50 butelek „Zytniówki” a 0,50 ltr, cena szacunkowa 3,10 zł stop. 42%.

Powyższe napoje alkoholowe znajdują się w przechowaniu Władysława Nowakowskiego w Grudziądzu przy ul. Toruńskiej 38, gdzie też licytacja odbędzie się w dniu 9 września 1932 r. o godz. 9.30 przedpoł.

Osoby reflektujące na nabycie tych wódek winni do dnia 7 września 1932 złożyć w tutejszej Kasie Skarbowej na rzecz Urzędu Skarbowego Akcyz i Monopolow Państwowych wadum w kwocie 100 zł.

Urząd Skarbowy Akcyz i Monopolow Państw. w Grudziądzu. Kierownik Urzędu: w z. (-) Murawski, sekretarz.

295 Gr

Zanim

W pp. Kierownicy Szkół!

Zeszyty szkolne, bloki rysunkowe, bruljony, ołówki, obsadki, stalówki, atrament, kredki, gumki i inne artykuły piśmienne

tylko hurtowo

poleca firma:

W. KORSAK

Toruń, ul. Mostowa 7 (róg ul. Ciasnej).

Tamże:

towary Krótkie, galanterja, 5988 Kosmetyki,

przybory do palenia

tylko hurtowo

Amatorzy

fotografii, którzy chcą mieć dobre rezultaty dają wszelkie swe prace do wykonania

Foto Spuchalski

Toruń, ul. Strumykowa. 4503

kupisz nowe, zajdź do „Okazjopolu” obejrzeć używane lozka, stoły, szafy, lustra, rowery, maszyny do szycia, patefony, siodła oficcerskie przepisowe, elektro-luxy do odkurzania, kilimy, plaszcz, ubrania, obuwie, powózka parokonna, sortownicze do kaszy, teodolit uniwersalny, opalograf, motocykl, maszyna do krajania papieru oraz wszelkie używane rzeczy za bezcen.

„Okazjopolu”

Grudziąd, Plac 23 Stycznia

28 (dawn. nr. 14) w podwórzu. 1460

Kafle

do pieców białe i kolorowe, oraz cement, wapno, papę smołę po cenach konkurencyjnych poleca

M. CZUBEK i Ska

w Poznaniu

Oddział w Toruniu

ul. Piernikarska róg Browarnej tel. 643. 5910.

Samochód

nowy model Ford sprzedam za 4000 zł. Zgłoszenia „Gazeta Morska” Wejherowo. 6025

Uwaga!

Zakład Instalacyjno-Blacharski

J. Wachowiaka

Wejherowo, ul. Sobieskiego nr. 18

Wykonuje szybko i fachowo wszelkie prace wchodzące w zakres blacharstwa, jak krycie dachow, zakładanie rur wodociagowych i t. p. Wykonanie fachowo. Ceny przystępne. 5840

Przysposabiam do egzaminow, udzielam

lekcyj

francuskiego, angielskiego, niemieckiego i gry na fortepianie. Adamska, Sukienicza 4, Toruń. 4308

SZKŁO

okienne, katedralne, surowe, ornamentowe, drutowe, kit szklarski poleca

szklarnia

K. Lesiński

Gdynia, Sienkiewicza

Szklenie will i domow

5310

Rabarber

dwuletni wysadki w każdej ilości poleca Szkołka Powiatowa Okonin poczta Melno. 719

Pomidory

do zaprawiania każdej ilości wprost w dom bardzo tanio poleca Szkołka Powiatowa Okonin poczta Melno. 718

Pierwszorzedna

samodzielna gospodyni (dobrze polecona) poszukuje posady od 1 IX. Zgłoszenia do „Dnia Pomorskiego” Toruń mod 5934

WELNY

Polecam na obecny sezon mój burwosklad bogato zaopatrzon w rozmaite gatunki welnu na panceruchy, szale, czapki i swetry w różnym kolorach oraz welnu maszynowe i bawelnę mercerz, dla kupcow i handlarzy. Cennik na ządanie wysyla się.

R. WIŚNIEWSKI

Bydgoszcz, Fredry 2 (boczna Dworcowej) tel. 18.10.

PRZETARG OFERTOWY.

Magistrat miasta Grudziądza zamierza wydać w drodze przetargu publicznego naprawę kotłow, i t. p. od centralnego ogrzewania w Szkole Budowy Maszyn i Gimnazjum Matematyczno - Przyrodn. oraz zainstalowanie malego ogrzewania w Rzeźni Miejskiej. Słepę kosztorysu za opłatą 3 zł można otrzymać w niżej podpisanym Urzędzie; również i tamże należy złożyć do dnia 3. 9. rb. godz. 10 przed południem wypełnione kosztorysy.

Magistrat zastrzega sobie prawo swobodnego wyboru oferenta, podział prac pomiędzy kilku oferentow lub też nieuzględnienie żadnej oferty.

Brodnica, dnia 25 lipca 1932 r. Magistrat - V. Budownictwo.

Skarb Państwa (Urząd Skarbowy w Brodnicy) zastąpiony przez Prokuraturę Generalną w Poznaniu wniósł o umorzenie weksla własnego wystawionego przez Franciszka i Franciszkę Gazdów w d. 10. Brodnica 30. 3. 1931 na kwotę 291 zł 35 gr płatnego dnia 2. 4. 1931 na zlecenie Skarbu Państwa (Urząd Skarbowy Akcyz i Monopolow Państw w Brodnicy)

Posiadacz weksla wyzywa się, by w ciągu dni szesćdziesięciu od dnia ogłoszenia niniejszego wywołania najpóźniej w terminie, który wyznacza się na dzień 16 listopada 1932 r. godz. 12 pokój 68 zgłosił swe prawa i kazał Sądowi weksel, gdyż w przeciwnym razie będzie uznany za pozbawiony mocy prawnej.

Brodnica, dnia 25 lipca 1932 r. Sąd Grodzki. 6020

327/IX

Z prawami szkół państwowych 5595 8-klasowe gimnazjum żeńskie G. Winogrodzkiego w Wejherowie przyjmuje zapisy do wszystkich klas, poczynając od klasy 2-giej. Przy gimnazjum wstępne klasy koedukacyjne, przygotowujące do gimnazjum nowego typu.

Pokój

elegancko umeblowany odnajmę zaraz inteligentnemu panu, Głębocka, Toruń, ul. Słowackiego 19/21 II p. 5797

Maszynę

krawiecką, 2 manekiny i stół sprzedam. Toruń, Różana nr. 1. 6018

Stancja

dla 2 uczni lub uczenie niedrogo. Toruń. Szeroka 37, m. 13. 6017

Rok szkolny

w Państwowej Szkole Zawodowej Żeńskiej w Toruniu rozpocznie się uroczystem nabożeństwem we czwartek, dnia 1 września 1932 r. Zbiórka uczenie o godz. 8-mej rano w westybulu Szkoły. Egzamin wstępny odbędzie się dnia 31 sierpnia 1932 r. o godzinie 8-mej. 6021

Skład

piśmiennych materjalow z powodow wyjazd sprzedam. Bydgoszcz, Grunwaldzka 51, m. 2.

Chcesz kupić

tanie i dobre

MATERJAŁY

i dodatki krawieckie przekonaj się w firmie „MANUFATURA”

Bydgoszcz, ul. Długa 72. Krawcy i urzédnicy specjalny rabat.

Poszukuje

wspólnika do przedsiębiorstwa restauracyjnego, najchętniej fachowca z gotówką zł. 2.000. Zgłoszenia „Gazeta Morska” Gdynia.

Szlifowanie

wszelkich cylindrów z gwarnancją półroczną po cenach konkurencyjnych tylko w firmie „Autoarma” Bydgoszcz Zduny 6, tel. 1824. 5056

Gabinet Kosmetyczny

„MIMOZA”

„Hormona” aparat prof. Shula, prócz innych najnowszych metod pielęgnowania urody, opartych na specjalnych studiach w Paryżu. — Pielgi, wagi, plamy i ect. usuwa. Trwale przyciemnia brwi i rzęsy wyborowami i nieszkodliwymi barwnikami. Manicure. 5994

TORUŃ, Szeroka 37,

Cukiernia SAVOY

Toruń, Chelminska 11

Nowocześnie urzadzona — Najlepsza kawa i ciastka — Ceny niskie!

REPERTUAR TEATRU TORUNSKIEGO

W ponied., dnia 29 bm. o godz. 20-tej przedstawienie zakupione przez pocztowców „Porwanie Sabinek” Komedja w 4 aktach Schontana.

We wtorek dnia 30 bm. Teatr niezynny.

„TANIA SRODA” dnia 31 bm. o godz. 20-tej Operetka Zdrojowa z Ciechocinka Pożegnany występ Elny Gistredt.

„Bajadera” Operetka w 3 aktach E. Kalmna ceny najniższe od 0.30 do 2.80 zł.

W czwartek dnia 1 bm. o godz. 20-tej ostatni raz

„Wonażeczka” Sztuka w 3 aktach N. Jezierskiego. Ceny do połowy zniżone.

Sport i Kultura Fizyczna

Nr. 25.

Nasz tygodniowy Dodatek Sportowy

Rok III.

Tężyzna sportowa armii granatowej na Pomorzu Świetne wyniki policji

W niedzielę na boisku miejskim odbyły się zawody lekkoatletyczne, w pływalni garnizonowej zawody pływackie i na strzelnicy C. S. S. zawody strzeleckie policji państwowej Województwa Pomorskiego.

Tężyzna sportowa policji państwowej, która wskutek swych zajęć bezpieczeństwa publicznego, nie może należycie uprawiać sportów i wychowania fizycznego na stoł wysoko, jednakże wyniki osiągnięte na ostatnich zawodach wykazują, że kierownictwo policji nie tylko dąży do wyrobienia sprawności policji pod względem utrzymania bezpieczeństwa publicznego, ale daje naszej granatowej armii możliwość osiągnięcia wyczynów wychowania fizycznego, wychodząc z założenia, że to wychowanie fizyczne podnosi ducha i siłę przy tak niebezpiecznej służbie policyjnej, trzymając się maksymy „W zdrowem ciele, zdrowy duch”.

Zawody, które były przeprowadzone nadzwyczaj sprawnie, odbyły się pod kierownictwem p. komisarza Bayki. Głównym sędzią był ppłk. Piwnicki, komendant Okr. Urzędu W. F. i P. W.

Zawody odbyły się w dniach 27 i 28 sierpnia.

Wyniki techniczne

W lekkiej atletyce:

100 mtr.: 1) Halachus P. K. S. Toruń m. 12,8; 2) Laskowski PKS. Chojnice; 3) Tataruk PKS. Toruń m.

400 mtr.: 1) Tataruk PKS. Toruń 57,3; 2) Jaroń PKS. Toruń; 3) Tawdul PKS. Świecie.

800 mtr.: 1) Tataruk PKS. Toruń m. 2.21,4; 2) Kuskowski PKS. Toruń m.; 3) Kocik PKS. Tczew.

1500 mtr.: 1) post. Jaroń Henryk PSS. Toruń m. czas 4:49; 2) post. Kuskowski Zenon PKS. Toruń m. 4:50; 3) Andrulewicz P. PKS. Tczew 5:10; 4) Szpryngier Stefan PKS. Nowe miasto 5:14.

Sztafeta 4x100: 1) zespół PKS. Toruń m. 49,9; 2) Nowe miasto; 3) Gdynia.

Skok o tyczce: 1) Jasiński PKS. Nowe miasto 2,70; 2) Chmielewski PKS. Toruń m.; 3) Mroczek PKS. Toruń m.

Skok w dal: 1) Halalny PKS. Toruń m. 5,65; 2) Tataruk PKS. Toruń m.; 3) Tawdul PKS. Świecie.

Skok wzwyż: 1) Mroczek PKS. Toruń 1,45; 2) Chmielewski PKS. Toruń; 3) Tataruk PKS. Toruń.

W pchnięciu kulą: 1) Trzebiatowski PKS. Nowe miasto 10,30 m.; 2) Drozd PKS. Grudziądz m.; 3) Jazdzewski PKS. Gdynia.

W rzucie granatem: 1) Jasiński PKS. Nowe miasto 63,95; 2) Drozd PKS. Grudziądz; 3) Laskowski PKS. Chojnice.

W rzucie oszczepem: 1) Drozd PKS. Grudziądz 39,81; 2) Jasiński PKS. Nowe miasto; 3) Chmielewski PKS. Toruń.

W rzucie dyskiem: 1) Drozd PKS. Grudziądz 36,25; 2) Bielicki PKS. Tczew; 3) Kopyński PKS. Nowe miasto.

W pływaniu:

100 mtr. st. dowolny: 1) post. Prusakowski Bronisław PKS. Grudziądz 1,54,3; 2) Gdaniec Alojzy PKS. Kartuzy 1,55; 3) Kucko Jan PKS. Wąbrzeźno 1,55,3.

100 mtr. st. klas.: 1) st. post. Zawieja Józef PKS. Starogard 1,55,3; 2) post. Gdaniec Al. PKS. Kartuzy 1,56; 3) post. Golaszewski Józef PKS. Nowe miasto 2,00.

300 mtr. st. dow.: 1) post. Filipowski Bronisław PKS. Gdynia 6,50; 2) Prusakowski Br. PKS. Grudziądz 7,00; 3) Gdaniec Al. PKS. Kartuzy 7,10,8.

50 mtr. patrol.: 1) st. post. Zawieja Józef PKS. Starogard 1,07; 2) post. Prusakowski Br.

PKS. Grudziądz 1.10,5; 3) post. Filipowski Br. PKS. Gdynia 1.60,6.

W marszach:

Marsz. 10 km. z obciąż.: 1) Przybylski, Nowe miasto 61,55; 2) Palik, Tczew 61,57; 3) Jezierski, Tczew 62,1; 4) Śliwicki, Chojnice 65,3; 5) Zawadzki.

Bieg kolarski:

25 km.: 1) Dybowski PKS. Kościerzyna 47,15; 2) Wierzbowski PKS. Wąbrzeźno; 3) Piotrowicz PKS. Grudziądz pow.

W strzelaniu:

Z kb. na 200 mtr.: 1) Kubczak PKS. Świecie 236 pkt.; 2) Dudkowski PKS. Świecie 234 pkt.; 3) Orzechowski PKS. Brodnica 228 pkt.

Z kbk. sport. na 50 mtr.: 1) Wierzbowski PKS. Wąbrzeźno 272 pkt.; 2) Graniczarek PKS. Nowe miasto 271 pkt.; 3) Nowacki St. PKS. Brodnica 269 pkt.

Z pistoletu na 20 mtr.: 1) Klupiec PKS. Toruń m. 97 pkt. na 100 możliwych; 2) Kopyński PKS. Starogard 97 pkt.; 3) Borkowski PKS. Śe. półno 96 pkt.

Hebda i Jędrzejowska zdobyli tytuł mistrzowski w tenisie

(k) Warszawa 29. 8. (tel. wł.) Zakończono zostały tu dziś międzynarodowe mistrzostwo Polski w tenisie. Tytuł pozostał w kraju. Sensacją finału było zwycięstwo Hebda nad Tłoczyńskim 1:6, 6:4, 6:3, 4:6, 6:4. Finał pań wygrała Jędrzejowska, bijąc

NAJWIĘKSZĄ ILOŚĆ PUNKTÓW ZDOBYŁ ZESPÓŁ M. TORUNIA — 63 pkt., przed Nowemiastem 36 pkt., m. Grudziądzem, m. Tczewem, Gdynią m. i pow.

Nagrodę przechodnią p. Wojewody Pomorskiego za największą ilość otrzymanych punktów zdobył zespół m. Torunia.

Nagrodę przechodnią p. Dowódcy Okr. VIII za najlepsze wyniki osiągnięte w strzelaniu zdobył zespół Brodnicy.

Dla orientacji podajemy rekordy sportowe Policji Państwowej woj. pomorskiego z roku 1931/32. W nawiasach rekordy policji państwowej Rzplitej Polskiej. 100 m. 12,4 (11,8), 400 m. 61,4 (53,2), 800 m. 2,25 (2,07,2) 1500 m. — (4,26,5); skok wdal 6,21 (6,29); wzwyż 1,54,5 (1,70); o tyczce 2,35 (3,00); rzut dyskiem 29,53 (36,69); oszczepem 32,72 (49,12); granatem 56,73 (60,60); kulą 9,60 (12,3); sztafeta 4x100 m. 53,2 (47,3); kolarski bieg 25 km. 51,35,2; marsz 10 km. 1,04,12; pływanie 100 m. st. dow. 2,01,9 (1,27,2); pływanie 100 m. st. klas. 2,10,5; pływ. 300 m. st. dow. 8 min.; pływ. 50 m. patrolowy 1,36,4; strzelanie z kb. na 200 m. pkt. 202, z kbk. na 50 m. pkt. 270, z pistoletu na 20 m. pkt. 84.

Największa ilość pkt. we wszystkich konkurencjach w roku 1931 wynosiła 42 pkt., które zdobył PKS. Nowe miasto.

Po zawodach w Dworze Artusa odbyło się rozdanie nagród, które wręczał p. wicewojewoda Seydlitz. Przy rozdaniu nagród obecni byli komandor Korytowski, nadk. Cholewicki delegat P. P. Wojew. Warszawskiego, naczelnik Grzanka, delegat Wcjew. Komitetu W. F. i P. W., ppłk. Piwnicki, komendant Okr. Urz. W. F. i P. W., komendant P. P. Olszański.

Po rozdaniu nagród, przy dźwiękach orkiestry P. P. odbył się skromny podwieczorek, z udziałem władz i wszystkich zawodników P. P.

W czasie podwieczorku pierwszy zabrał głos komend. Okr. Urzędu W. F. i P. W., pułk. Piwnicki, który m. in. wypowiedział, że tak jak armia strzeże granic na zewnątrz, tak armia granatowa strzeże wewnątrz. Dalej mówił, że armia wojskowa jest jakby rezerwą P. P., gdyż w razie niebezpieczeństwa wewnętrzne, armia wojskowa jest oddana do pomocy armii granatowej. Wspomniał o wychowaniu fizycznym policji i gratulował wszystkim zwycięzcom.

W odpowiedzi post. Drozd Kazimierz podziękował p. ppulkownikowi, za opiekę i zajęcie się zawodami, wręczając przy tem kosz kwiatów. Komendant Olszański dziękował wszystkim za przeprowadzenie zawodów a za wodnikom za ich wyczyny.

Naczelnik Grzanka wspominał o wartości wychowania fizycznego w całym społeczeństwie, a przede wszystkim w armii granatowej.

Na zakończenie delegat P. P. Województwa Warszawskiego nadkomisarz Cholewicki z humorem podkreślił o nazwie policji „głina” jaką dają policji na bruku warszawskim, zwracając uwagę, że z gliny powstaje cegła, z której budują takie gmachy, jakim jest ratusz toruński, który zbudowany polskimi rękoma, istnieje do tej pory i przetrwa jeszcze kilkanaście stuleci.

Nowe rekordy Polski w pływaniu

(k) Warszawa 29. 8. (tel. wł.) Na meczu pływackim Legja — Makabi, który przyniósł wynik 166:62 Chojna (Leg.) pobił rekord Polski na 200 m. stylem klasycznym w czasie 3:03,5

(k) Poznań 29. 8. (tel. wł.) Na meczu pływackim A. Z. S. (Warszawa) — Unia (Poznań) wygrała A. Z. S. Kratochwilówna pobiła dwa rekordy polskie: na 200 m. stylem dowol. w czasie 3:02,5 oraz 300 m. st. dow. — 4:50,7, na 200 m. st. dow. panów Bocheński osiągnął czas 2:25,6. W meczu waterpoolowym o mistrzostwo Ligi A. Z. S. pokonał Unię 4:2.

Raid lotniczo-automobilowo-motocyklowy

Jednocześnie z czwartym lotem południowo-zachodniej Polski odbędzie się w dniu 18 września sztafetowy raid lotniczo-automobilowo-motocyklowy, organizowany przez Aeroklub Krakowski. Obecnie opracowywany jest regulamin tego raidu, uzgadniany z organizacjami automobilowymi.

Makabi krakowska mistrzem w płce wodnej

(k) Kraków 29. 8. (tel. wł.) W decydującym meczu ligowym o mistrzostwo Ligi waterpoolowej Makabi krakowska pokonała E. K. S. katowicki 3:2 (1:2).

Mecze ligowe

Legja — Czarni 2:0

(k) Warszawa 29. 8. (tel. wł.) Legja pokonała Czarnych w meczu ligowym 2:0 (1:0) Bramki strzelili Przeździecki i Nawrot.

Pogoń — 22 p. 4:2

(k) Siedlce 29. 8. (tel. wł.) Pogoń wygrała z 22 pp. w meczu ligowym 4:2 (3:0). Bramki dla Pogoni strzelili Niechejoł, Zimmer, Matjas i Motylewski, dla pokonanych Rusinek i Bielewicz.

Cracovia — Warszawianka 5:1

Kraków 29. 8. (PAT). W meczu ligowym Cracovia wygrała z Warszawianką 5:1 (3:1). Pogoń odniosła zwycięstwo nad 22 pp. 4:2

Mecze o wejście do Ligi

(k) Kraków 29. 8. (tel. wł.) Podgórze — Warta (Zawiercie) 2:0 (1:0).

(k) Wilno 29. 8. (tel. wł.) 1 p. p. Leg. — 76 p. p. (Grodno) 4:0 (1:0).

(k) Łódź 29. 8. (tel. wł.) ŁTSG — Polonia (Bydgoszcz) 7:2 (3:1)

(k) Warszawa 29. 8. (tel. wł.) Legja (Poznań) — Gwiazda 4:0 (2:0).

(k) Równe 29. 8. (tel. wł.) Unia (Lublin) — Hasmonea 1:0 (1:0).

Poznań — Łódź 4:0

(k) Poznań, 29. 8. (tel. wł.) Mecz między miastowy Poznań — Łódź zakończył się zwycięstwem gospodarzy 4:0 (2:0) Bramki strzelili Kniola (2) Ryckiewicz i Szerfke.

Mistrz połud.-wsch. Niemiec przegrąwa z Garbarnią

(t) Kraków. W sobotę odbył się w Krakowie mecz pomiędzy mistrzem południowo-wschodnich Niemiec S. P. Beuthen a Garbarnią. Zwyciężyła Garbarnia w wysokim stosunku 8:0 (3:0).

Mimo, że Garbarnia wystąpiła z czterema rezerwowymi miała przez cały czas znaczną przewagę. Goście zaprodukowali grę przeciwną i nieciekawą. Jedynym jasnym punktem w tej drużynie jest bramkarz. Przez cały czas Garbarnia prawie nie schodziła z połowy gości. Bohaterem meczu był Smoczek, który strzelił aż 6 bramek. Pozostałe dwie były dziełem Rie snera i Pazurka. Sędziował p. Rumpler. Widzów około 1.500.

Pięciobój o mistrzostwo Polski

Dnia 4 września odbędzie się w Bydgoszczy na stadionie miejskim pięciobój pań o mistrzostwo Polski. Zawody organizuje pomorski okręgowy związek lekkoatletyczny.

Ogłoszenia: wiersz milim. na stronie 7-lamowej . . . 0,5 zł
w tekście na pierwszej stronie . . . 1,50 zł
na drugiej i trzeciej stronie 1 zł — w tekście . . . 0,60 zł
Drobne za słowo 15 gr. pierwsze słowo podwójnie.
Dla poszukujących pracy i sukrologi 25% zniżki, komunikaty 50 gr.
Za ogłoszenia skomplikowane i z zastrzeżeniem miejsca 20% nadwyżki
W Gdańsku za wiersz 5 milim. na stronie 7-lamowej . . . 15 fen.
Drobne ze słow. 5 fen. — tytułowa . . . 10 fen.
Przy sądownym sądzaniu należności raba: upada. Dla wszelkich spraw
spornych wnieść do Sądu w Toruniu. Za techniczny druk przepiszane
miejscz. ogłoszenia administracja nie odpowiada.

Redaktor odpowiedzialny Wacław Górnicki w Toruniu, Słowackiego 19/21
Red. odpowiedzialny na Bydgoszcz Józef Dobrostański Mostowa 6
Redaktor odpowiedzialny za sprawy W. M. Gdańsk Wilhelm Grimsmann,
Gdańsk, Kassubischer Markt 21, I. p.
Redaktor odpowiesz. na Gdynię Wiktor Mielnikow Gaynia, Świętojańska
Redaktor odpowiedzialny w Inowrocław, Władysław Kawatowski
Inowrocław, Rynek 25.
Redaktor odpowiedzialny na Grudziądz, Józef Stanaob, Rynek 10/11.
Za ogłoszenia odpowiada administracja
Wydawnictwo: „Dziennik Pomorski”, „Dziennik Bydgoski”, „Gazeta Morska”,
„Dziennik Grudziądzki”, „Dziennik Kaszubski”,
„Dziennik Kujawski”
Nakładem i czcionkami Pomorskiej Drukarni Reimichej S. A.
w Toruniu

Abonament miesięczny wynosi
w ekspedycji miejscowych agencji . . . 3 — zł
z odnośnikiem do domu w Toruniu . . . 3,40 zł
przez pocztę z odnośnikiem . . . 3,36 zł
pod opaską . . . 4,50 zł
w Gdańsku przez pocztę . . . 2,50 zł przez chłopca . . . 2,30 zł
z odbieraniem w administracji wprost gd 2, zagranicą 4 gd . . . 7 — zł
W razie wypadków, spowodowanych siłą wyższą (np. przeszkody w zakładzie strajki). Administracja nie odpowiada za niedostarczenie pisma
PRENUMERATA „DNIA KUJAWSKIEGO” miesięcznie w administracji 2,70 zł — na pocztach już z odnośnikiem kwartalnie 9,27 zł miesięcznie 3,09 zł